

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி 339
அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண். 33/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்)

பிரிவுகள் 2 முதல் வரை, அட்டவணை ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 54/1978) சட்ட மன்றப் பேரவையில் இன்னுப நிறைவேற்றப்படவில்லை. பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

(3) 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978).

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

@ 386-387 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

340 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

15—7—1978 அன்று, தலைசிறந்த தேசியத் தலைவரான காமராசரின் நினைவைப் போற்றி என்றென்றும் நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்காக மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை, காமராசர் பல்கலைக் கழகம் என மாற்ற அரசு முடிவு செய்தது. இதற்கென ஓர் அவசரச் சட்டமும் சூலைத் திங்கள் 22 ஆம் நாள் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

அந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக முறையான சட்டம் ஒன்றை இயற்றுவதற்காக சட்ட மன்றப் பேரவையில் சட்ட முன்வடிவம் ஒன்று 7—9—1978 அன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அம்முன் வடிவத்தில் அவசரச் சட்டத்தில் இருந்தது போன்றே “காமராசர் பல்கலைக் கழகம்” என்ற பெயர் இடம் பெற்றிருந்தது. பின்னர் சட்ட மன்றப் பேரவையில் சில தரப்புகளிலிருந்து வலியுறுத்தப்பட்ட கருத்திற்கேற்ப மதுரை என்ற பெயரும் அப்பல்கலைக் கழகத்தின் பெயரில் இருக்க வேண்டுமென அரசு இசைந்து, அதற்கான திருத்தம் பேரவையில் கொண்டுவரப்பட்டு “மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழகம்” என்ற பெயரை பேரவை ஏற்று அந்த சட்ட முன்வடிவு பேரவையில் 13—9—1978 அன்று நிறைவேற்றி உள்ளது.

தவிரவும் மூலச்சட்டத்தின்கீழ் இயற்றப்பட்ட ஆணைகளிலும், மற்றும் நடைமுறையில் இருக்கும் வழக்குகள் ஏதேனும் இருந்தால் அவற்றிலும் உரிய இடங்களில் எல்லாம் “மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழகம்” என பெயர் மாற்றம் செய்யவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தவிரவும் இதற்கென 22—7—1978 அன்று வெளியிடப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வகை செய்கின்றது. பேரவையில் நிறைவேறிய வண்ணம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு இதனை நிறைவேற்றித் தருமாறு சட்ட மன்ற மேலவைக்குப் பரிந்துரைக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை சர்வகலாசாலை என்று இருந்த பெயருடன் காமராஜ் என்ற பெயரைக் கூட்டி இணைத்து மதுரை காமராஜ் சர்வகலாசாலை என்று

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 341
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்)

மாற்றுவதற்காக இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. கொள்கை அளவிலே மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம், அதாவது மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்று இருப்பதில், காமராஜ் என்ற பெயரைச் சேர்க்கிறார்கள். இது ஒன்று தான் திருத்தம். கொள்கை அளவிலே நான் இந்தத் திருத்தத்தை வரவேற்றாலும், சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல வேண்டியவகை இருக்கிறேன். முதன் முதலிலே நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், காமராஜ் பிறந்த தின விழா அன்று மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் மாற்றப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். உண்மையிலேயே நான் வரவேற்கிறேன், மகிழ்ந்தேன். ஏனென்றால் காமராஜர் அத்தகைய பெரும் தியாகி, பெரும் தலைவர், அவருக்குரிய மரியாதையைச் செய்கின்ற அளவுக்கு இது இருக்கிறது. நான் அதற்காக உண்மையிலேயே

(பிற்பகல் 4-50)

மகிழ்ந்தேன், பூரிப்பு அடைந்தேன், வரவேற்றேன். ஆனால் நான் எதிர்பார்த்த மாதிரி நடைமுறை நடக்கவில்லை. எல்லோரும் என்னைப் போலவே அதை வரவேற்பார்கள், ஆதரிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். மாறாக சிலர், மதுரைப் பகுதிகளிலே வாழக்கூடிய மக்கள் எதிர்ப்பிலே கிளம்பியதைப் பார்த்து நான் உண்மையிலேயே வேதனைப்பட்டேன். நான் எதிர்பார்க்காதது; இருந்தாலும் அது கிளம்பியிருக்கிறது. எதிர்ப்பு நாளொரு மேனியாக வளர்ந்து, இன்று எதிர்ப்பு நிற்காத அளவிலே இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதுரைப் பகுதிக்குச் சென்றபோது, அவருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டி, ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்யும் அளவுக்கு, எதிர்ப்பு வளர்ந்திருக்கிறது. இது வேதனைக்குரிய விஷயம். எனக்கு ஒன்று தோன்றியது. ஒரு பெரும் தலைவருக்கு மரியாதை செய்யும் முகத் தான் ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்து, அவர் பெயரை மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்ற பெயரோடு இணைத்தால், இதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பா? இவ்வளவு எதிர்ப்புக்கிடையே, அதைமீறி, நாம் வலுக்கட்டாயமாகத் திணிப்பது முறையா? இதை நினைத்தபோது எனக்கு மராத்வாடா நினைவிற்கு வந்தது. மஹாராஷ்டிரத்தில் மராத்வாடா பகுதியில் மராத்வாடா சர்வகலாசாலை இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் அம்பேத்கார் சர்வகலாசாலை என்று பெயர் மாற்றியது. அந்தப் பகுதி மக்கள் அம்பேத்கார் சர்வகலாசாலை என்று பெயர் கூடாது, பழைய பெயரே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசு கேட்கவில்லை. அரசு அந்தப் பெயரைத் திணிக்க முயற்சித்து, பொதுமக்கள் அதை எதிர்த்துப் போராடி, பெரும் கலவரங்கள் மூண்டு, பல உயிர்கள் சேதமடைந்த நிலையைப் பார்த்து, அரசு தான் திணிக்க

342 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) [1978 செப்டம்பர் 13]

விரும்பிய பெயரை வாபஸ் வாங்கியதாகப் பிரகடனம் செய்தது. பிறகுதான் கலவரம் அடங்கியது. இது அம்பேத்கார் அவர்களுக்குச் செய்த மரியாதையா அல்லது அவருடைய தகுதிக்குப் பங்கமா என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

அதுபோன்று எல்லோரும் ஏகோபித்த ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நல்ல அபிப்பிராயம், ஒரு நல்ல பிரபோசல் இது. இதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிறது. இந்த எதிர்ப்புக்கு இடையே அதை வலியுறுத்தி, வலுக்கட்டாயமாகத் திணித்து, மக்களுடைய எதிர்ப்புகளும் வளர்ந்து, அதை மறுபடியும் வாபஸ் வாங்கக்கூடிய அளவுக்குக் கலவரங்கள் மூண்டால், அது நம்முடைய பெரும் தலைவர், தியாகச் செம்மல் காமராஜர் அவர்களுக்கு மரியாதை செய்ததைவிட, மரியாதையைக் குறைப்பதாக அமையும். பொதுவாக ஒரு சர்வகலாசாலை ஆகட்டும், அல்லது எந்த நிறுவனமும் ஆகட்டும், அதற்குள்ள பெயரை மாற்றுவதற்குத் தடை, எதிர்ப்பு வந்தால், அதை மாற்றுவது விரும்பத்தக்கதல்ல. புதிதாகத் துவக்கக்கூடிய சர்வகலாசாலைகளுக்கு அந்தப் பெயர்களைப் பொருத்தினால், யாரும் எதிர்ப்பு சொல்ல மாட்டார்கள். அந்த நிலையிலே நான் அரசுக்குச் சொல்ல விரும்பும் ஒரு யோசனை என்னவென்றால், மதுரை சர்வகலாசாலை பழமையானது, அதனால் அங்கே வலுக்கட்டாயமாகத் திணிப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அந்தப் பெயர் மாற்றத்தை நான் வரவேற்றாலும், எதிர்ப்பு காரணமாகத் திணிப்பதென்பது வரவேற்கத்தக்கதல்ல என்பதால், அந்தப் பெரியவருக்கு, அந்த உத்தமருக்கு மரியாதை அளிப்பதற்காக நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிதாக இரண்டு சர்வகலாசாலைகள் துவங்க இருக்கின்றன. திருச்சியிலே ஒன்று, கோவையிலே ஒன்று. கோவை சர்வகலாசாலை, திருச்சி சர்வகலாசாலை என்று சொல்லியிருப்பதாக நினைக்கிறேன். கோவையிலே உள்ள சர்வகலாசாலைக்கு தந்தை பெரியாருடைய பெயர் வைக்கப்போவதாக அரசு முடிவு செய்திருப்பதாக எனக்கு ஊர்ஜிதமான தகவல் வந்திருக்கிறது. திருச்சி சர்வகலாசாலைக்கு யாருடைய பெயர் வைக்கப் போகிறார்களென்பது தெரியாது. காமராஜருடைய பெயரைத் திருச்சி சர்வகலாசாலைக்கு வைத்து விட்டால், மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். எல்லோரும் வரவேற்பார்கள், எந்த எதிர்ப்பும் இல்லாது, தெளிவான மரியாதை செய்வதாக அது இருக்குமென்று சொல்லி, என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்று அழைக்கப்படும் பெயரினை, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மசோதாவின்கீழ்

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 343
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. பி. ஆர். தாமஸ்)

என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தால், ஆளும் கட்சி அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த பெரும் தலைவர்கள், அமரர் ஆனவர்களுடைய பெயரையே எங்கும் சூட்ட விரும்புவார்களென்ற நிலை இருந்த போதிலும், இந்த அரசு நாட்டினுடைய தேசியத் தலைவர்களுள், ஒரு தலைவருடைய பெயரை எடுத்து, அந்தப் பெயரை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சூட்டியிருக்கிறது என்றால், அந்தக் கட்சியினுடைய உயர்ந்த உள்ளத்தையும், நாட்டுக்குத் தொண்டாற்றிய சிறந்த தலைவர்களை, குறிப்பாக, சிறப்பாக தமிழகத்திலே தோன்றிய ஒரு தலைவர், அகில இந்திய அடிப்படையிலே உயர்ந்து நிகழ்ந்தவர் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, அவருக்குக் காட்டக்கூடிய மரியாதையைப் பெருமையாகவே கருதுகிறேன். இந்த மகோதா கொண்டுவரப்பட்டதன் நோக்கம் என்று கொடுக்கப்பட்டதிலே, காமராஜருடைய பெயரைச் சூட்டுவதன் நோக்கம் அவரைப் பெருமைப்படுத்தவும், அவருக்கு மரியாதை செலுத்தவும் மட்டுமல்ல, வருங்காலச் சந்ததியினர் தொடர்ந்து அவருடைய பெயரை நினைக்க வேண்டும், நினைத்து அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் வரலாறுகளை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே படிக்கும்போது, அவருடைய வாழ்க்கை முறைகளைக் கற்றுக்கொள்வதோடு, அதனால் உந்தப்பட்டு அரசியல் தொண்டு, சமுதாயத் தொண்டு செய்ய வேண்டும்; அவர் தமிழகத்திற்குத் தேடித் தந்த பெருமைகளையெல்லாம் சிறப்பாக எண்ணக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் மனமாரப் பாராட்டி, வரவேற்கிறேன்.

அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளை நான் எடுத்துக் கூற வேண்டிய தில்லை. ஆனால் சிறப்பாக, குறிப்பாக சில பகுதிகளைக் கூற விரும்புகிறேன். விடுதலை அடைவதற்கு முன்னதாக அவர் நாட்டுக்கு ஆற்றிய தொண்டு, தமிழக மக்களைத் தட்டி எழுப்பி, சுதந்திர வேகத்தை உண்டாக்கி, அனைத்து மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றார். சத்தியாக்கிரஹப் போராட்டத்தில் முன் நின்று நடத்தி, பல இன்னல்களையும், தொல்லைகளையும் தாங்கி, அனைவராலும் தலைவர் என்று ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க அளவில், தமிழகத்தில் உயர்ந்தார். அதோடு அகில இந்திய அடிப்படையிலே, அவர் சார்ந்திருந்த இயக்கத்தினுடைய பிற மாநிலத் தலைவர்களோடு நெருங்கிப் பழகி, அவர்களுடைய நல்லெண்ணங்களையும் பெற்று விளங்கினார். சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னாலேயே, அகில இந்திய அடிப்படையிலே மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு, இன்னும் பெரும் பெரும் தலைவர்களோடு நெருங்கி உறவாடி, சிறந்த பண்புகளோடு நம் நாட்டிற்குத் தொண்டாற்றினார் என்று நினைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, இந்த

344 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித்
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. பி. ஆர். தாமஸ்) [1978 செப்டம்பர் 13]

மாநில முதலமைச்சராகப் பதவியேற்று, நேர்மையாக நிர்வாகத்தை நடத்தி, மாநிலத்தை மறுமலர்ச்சியடையச் செய்தார். மக்களுக்கு எவ்வாறு நிர்வாகம் அமைய வேண்டுமென்பதைப்பற்றியெல்லாம் அவர் எடுத்துக் காட்டியதை நான் நினைவிற்கு வருவிப்பதோடு, கல்விக் கண்ணைத் திறந்த பெரியார், பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

இந்த அரசு 1977 ஆம் ஆண்டிலே கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும், தனியார் துறையிலுள்ள அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதியத்தைத் தானே வழங்க முடிவு செய்தது. அதே பாணியிலே, ஏறத்தாழ 13 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே, 1964 ஆம் ஆண்டில், பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் அனைவரும் ஊதியத்தைப் பெற முடியாத நிலை இருந்தது. மூன்றிலே ஒரு பகுதி நிர்வாகமும், மூன்றிலே இரண்டு பகுதி அரசும் வழங்குகின்ற காலத்திலே, அந்த முறையை அகற்றிவிட்டு, முழுக்க முழுக்க அரசே அதை வழங்குவதை 1964 ஆம் ஆண்டிலே நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். அத்துடன் இணைந்த மற்ற பிரச்சினை என்னவென்றால், அன்று பள்ளிகளில், மாணவர்கள் கட்டணம்

(பிற்பகல் 5-00)

கட்ட வேண்டிய நிலை இருந்தது. ஏழை மக்கள், பத்து மாதங்களுக்குத் தொடர்ந்து கட்டணம் கட்ட வேண்டிய நிலையில் இடையிடையே பள்ளிப் படிப்பை விட்டுவிட்டு வெளியே செல்லக்கூடிய நிலையைக் கண்டு அவர்களுக்கு படிப்பை உதவித் தொகைக்கான சலுகையைக் கொடுத்தும், அதனால் ஒரு சிறிய பகுதியினரே சலுகை பெற முடிந்தது என்பதாலும், பல பேருடைய விண்ணப்பங்கள் தள்ளப்பட்டு நிர்வாகங்கள் சரியாகக் கொடுக்காததால் அதை மாற்றி ஒருமித்த கருத்து எடுத்து பள்ளிப் படிப்பு முழுவதையும் இலவசமாக ஆக்கிய பெருமை பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களையே சாரும்.

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தைத் துவக்கிய பெரியவர் ஆவார்கள். பள்ளியிலே படிக்கும் மாணவர்களில், ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவசப் புத்தகங்களும், சிலேட்டுகளும் வழங்க முதலாவதாக ஆரம்பித்து வைத்தவரும் அவரே. அத்தனை பெருமைக்குரிய அவர் பெயரைச் சூட்டி காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று அழைக்கிறோம் என்றால், நம்முடைய நன்றியுணர்வைக் காட்டுகிறோம் என்றும், நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்த பெருந்தலைவருக்கு கௌரவம் அளிக்கிறோம் என்றும் பொருளாகும். தமிழகத்திலே தோன்றக் கூடிய மற்ற தலைவர்கள் அந்தத் தலைவர் அகில இந்திய அடிப்படை

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 345
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. பி. ஆர். தாமஸ்)

யிலே அரசியலில் அடைந்த உன்னத நிலையை அடைய முடியுமா என்ற கேள்வி என்றென்றும் நம் உள்ளத்திலே இருக்கிறது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு அடுத்து வந்த சாஸ்திரி அவர்களும், இந்திரா காந்தி அவர்களும், அடைந்த பிரதமர் பொறுப்பு எல்லாம் தலைவர் காமராஜ் சொல்லில் இருந்து ஆணையாக மாறியதுதான். அப்படிப்பட்ட பெருந் தலைவரின் நினைவாக இந்தப் பெயரை வைத்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன், நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை, காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று அரசு இங்கே சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அதிலே கருத்துக் கூறக்கூடிய நிலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்று கேட்டால், அங்கே யாரோ சிலர் எதிர்ப்பு தெரிவித்த காரணத்தாலே, அந்த நிலையை யோசிக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுவது என்னவென்றால், காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே அவருடைய பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று விருப்பம், ஆசை கொண்டிருப்பார்களேயானால், எவ்வளவோ பெயர்களைச் சூட்டியிருக்கலாம். ஆனால் அப்படி ஒரு எண்ணமோ, ஆசையோ இல்லாத நிலையில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தது. அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்து, அந்த ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்த கட்சியின் தலைவராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்கள் பெயர் சூட்டுகிற விழாவையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டவர் அல்ல. கடந்த காலத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பெருந்தலைவராக, பொதுத் தலைவராக இருக்கக் கூடிய மகாத்மா காந்தியினுடைய பெயர்தான் பொதுமக்கள் இஷ்டத்திற்கு இடப் பட்டதே தவிர, மற்றவர்களுடைய பெயர்களை வைக்க ஆசைப்பட்டதில்லை. இருந்தபோதிலும் இந்த அரசு இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் அந்தப் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால், மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் கூறிய கருத்தை இன்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தமிழகத்திலே காங்கிரஸ் மட்டுமல்ல, அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய இரண்டு நிலைகள் உண்டு. ஒன்று காமராஜ் அவர்களைப் பெருந்தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டு அவரை மதித்தது. அடுத்து, இந்த நாட்டுக்கு கல்னிக் கண்ணைக் கொடுத்தவர் காமராஜ் என்ற நிலை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பெருந்தலைவரின் பெயரை, இந்த நாட்டினுடைய விடுதலைக்காக பெரும் போராட்டத்தை நடத்தியவரின் பெயரை, அரசியல்

346 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்) [1978 செப்டம்பர் 13]

வாழ்க்கையில் பிறர் பற்றக் கூடிய அளவுக்கு நன்னெறிகளைக் கொண்டிருந்த ஒருவருடைய பெயரை நாங்கள் வற்புறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கூற வில்லை. அரசாங்கப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுடைய பிறந்தநாள் விழாவில் அதை அறிவித்தார்கள். அதை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை முக்கியமானதாக இருக்கிறது.

மராட்டிய மாநிலத்தில் அப்பேத்கருக்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. அது பிறகு வாபஸ் பெறப்பட்டது. அதைக் குறிப்பிட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் வருத்தமாகச் சொன்னார்கள். அந்த வருத்தப்படக் கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடும் என்ற எண்ணம் இங்கே யாருக்கும் கிடையாது. இதை யாரோ ஒரு சிலர் தூண்டுகிறார்கள். அதைச் சிலபேர் செய்கிறார்கள். அந்த வகுப்பு வாத எண்ணத்திற்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் கொடுக்கக் கூடாது. அந்தக் குறுகிய நோக்கத்தைச் சமாளிக்க வேண்டும். ஒரு ஐம்பது, நூறு பேர்கள் செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, ஒரு உன்னதமான காரியத்தை இழக்க வேண்டுமர் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சபையில் அப்படிப்பட்ட எண்ணங்களுக்கு ஒரு இடம் தரக்கூடாது என்ற காரணத்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்களுக்கு நான் மிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், காமராஜ் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்க வேண்டிய அவசியம் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இல்லை. ஆனால் அவர்களுடைய கடமை, இந்த நாட்டுக்கு அவர் செய்த தியாகம், அவர் ஆற்றிய தொண்டு ஆகியவைகளைக் கருதி இன்றையதினம் அவருடைய பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். இதை வலியுறுத்திக் கூறிச் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை.

அம்பேத்கர் நிலை வேறு, காமராஜரின் நிலை வேறு. விடுதலைப் போராட்டத் திலே அம்பேத்கருடைய பங்கிற்கும், பெருந்தலைவர் காமராஜருடைய பங்கிற்கும் மிகுந்த மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. விடுதலைப் போராட்டத்தில் அம்பேத்கருடைய பெயரே இல்லை. அம்பேத்கர் ஒரு பெரிய அறிஞராக இருந்தார். அவர் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருந்தார். படிக்காத ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒருவர் அறிஞராக இருக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காக அவருக்குப் பெரிய முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் நிர்ணய சபையில் அவருடைய ஆலோசனை பெறப்பட்டதே தவிர, வேறு காரணங்கள் இல்லை.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 347
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

மதுரையிலே காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் வைத்த நிலை வேறாக இருக்கிறது. அதையும், இதையும் சேர்த்து எண்ணக்கூடிய அவசியமில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்தச் சபையில் வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத் திருத்தத்திற்கு அதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது. 'பெருந் தலைவர்' என்பதை அரசு ஏற்றுக்கொண்டால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். இது அரசினுடைய ஆலோசனைக்குரிய விஷயம். இதை முழு மனதோடு ஆதரித்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவருடைய பேயரை வைக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சி விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. காமராஜ் அவர்களுடைய பிறந்த தின விழாவில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்தது பொருத்தமானது என்ற அளவிலே அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம். நண்பர் வகாப் அவர்கள் கூறிய அந்தச் சொல் எனக்கு மிகவும் வேதனையை அளிக்கிறது. அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்பதைச் சொல்லி, யாராவது எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால், அது குறுகிய மனப்பான்மையோடு, ஜாதி எண்ணத் தோடு தெரிவிப்பது என்று கருதி, அதை ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, I find myself in a very delicate situation and I would like to make it clear to the Members of this House that in offering these remarks, I wish to state that I have always had the highest regard for the late Thiru Kamaraj who from the age of 14-15 onwards devoted himself to national struggles, to politics, to people's welfare, who was undoubtedly a great leader in Tamil Nadu and in India and whose services to our State and to the country are recognised today by all political parties not only in this State but also in our country. To honour his name, by naming the Madurai University after him, is a very well intentioned move, I do however wish to state that generally speaking Universities which have been established should not be named after persons or national leaders but we should establish new institutions in memory of these gentlemen. We have honoured several great national leaders in our country. Pandit Nehru has had many deemed Universities named after him. Certainly it is most appropriate that the late Thiru Kamaraj should also be honoured in that fashion. But we have a number of other Universities coming up in Tamil Nadu—new Universities and if I may state

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 13]

without being misunderstood by the hon. Members and the Government, I would earnestly wish that henceforth we should name Universities only after the towns in which they are situated.

(பிற்பகல் 5-10)

Histrically speaking, Universities all over the world, to establish their reputation and to establish their names, take over 20, 30, 40 or even 50 years. We have the University of Oxford, we have the University of Cambridge, we have the Massachusets Institute of Technology, we have the University of California and many hundreds of Universities and a catalogue of Universities in the U.K. before us. If we see the names of the Universities, 99 per cent of them are named after the towns. The colleges, the constituent colleges in these Universities, may be named after great men who have devoted their time to science, University affairs and national affairs. Sir Isaac Newton was one of the greatest mathematicians and physicists in the U.K. They did not change the name of Oxford or Cambridge after Newton. There have been more than 200 Nobel Prize winners. Einstein of Princeton University was the great exponent of the Theory of Relativity but the Princeton University was not named after Einstein. I wish that we would remember that Universities should be named only after the towns in which they are situated. You can have an Institute of Rural Welfare and Education just as we have in Gandhigram an Institute of Rural Education named after Mahatma Gandhi. You can have an Institute of Political Science named after Perarignar Anna. You can have an Institute of International Studies named after the great Rajaji. You can have Institutes of Social Sciences and Behavioural Sciences named after leaders who have taken a great deal of interest in these affairs. But when you seek to change the names of established Universities—I am not speaking of Madurai University now because it is of recent origin formed in the year 1965 and, therefore, it may be quite appropriate to name it after Thiru Kamaraj—I feel that the voice must be heard. If we are going to change the names of Universities like Madras and other Universities which may be established hereafter, it is better to

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 349
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] [Thiru A. R. Damodaran]

hold on to the principle that the names of Universities should not be changed. I mentioned even in the beginning that this had been a highly sensitive, emotional issue and I did not wish to be misunderstood. In fact, in our State we have got into the habit of indulging in these emotional themes. Emotion is good but there are other things which are equally important. The AIADMK Party and the DMK Party belong to the rationalist group and are followers of the great social reformer, Periyar Ramaswami. Sir, rationalism means that we should devote better attention to science, truth and reason. In the districts of Tamil Nadu there is not one single museum of science and technology devoted to scientific objects. Our children in the rural areas and in the non-urban areas have no opportunity of knowing anything about science and technology.

I am sure the hon. Members who have visited the Field's Museum of Chicago, the Science and Technology Museum of London and other places will testify to the fact that millions of young children visit such institutions. My plea is that for honouring Kamaraj and Periyar Ramaswami, it would be more appropriate to have either a Science and Technology Museum in Madras City or ten different Museums of Science and Technology in all the districts of our State. I mention this because renaming streets, renaming buildings, stripping buildings of their old names—all these produce a highly de-stabilising effect on the minds of our people and introduce controversies where controversies are absolutely needless. In respect of these national leaders, there can be no doubt that we are honouring our Universities—some of the recent ones—by renaming them but the principle has to be stated. I, therefore, wish that I should not be misunderstood when I make this particular point in regard to the naming of Universities because all over the world it is not the practice to change names, the Government can name new institutions and I would only like the Government to bear this in mind in the future.

Thank you.

[1978 செப்டம்பர் 13]

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு “காமராஜ் பல்கலைக் கழகம்” என்று பெயரிடுகின்ற இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரும் தலைவர் காமராசர் அவர்களை நினைக்கின்ற போது, அரசு ஊழியர்கள்—ஆசிரியர்களாகிய நாங்களெல்லாம்—பல முறை, பல சந்தர்ப்பங்களில் அவருடைய பேருதவியால் எங்களுடைய சமுதாயத் திற்கு அவர் செய்த பல நல்ல காரியங்கள் எல்லாம் நினைவுக்கு வரும். ஒரு முறை பெரும் தலைவர் காமராசர் அவர்களை—1960 ஆம் ஆண்டில் ஒரு தூதுக் குழுவாக பார்ப்பதற்கு வந்தோம். அந்த நேரத்தில் ஆசிரிய மாணவர் விகிதாசாரத்தை உயர்த்தி அரசு ஆணை பிறப்பித்திருந்தது. அப்படி ஆணை பிறப்பித்த நேரத்தில், அதனால் 15,000 பேர்—இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியப் பெருமக்கள் வேலையிழக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதை அவரிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லி பரிகாரம் காண வேண்டி வந்தோம். அவர் தமிழ் நாட்டின் முதல்வராக இருந்த அந்த நேரத்தில் வாசலில் பெரிய பெரிய பிரமுகர்கள், வி.ஐ.பிஸ், அரசியல் தலைவர்கள், முன்னாள் அமைச்சர்கள் எல்லாம் காத்திருந்தார்கள். எங்களுடைய விசிட்டிங் சிட்டை உள்ளே கொடுத்தனுப்பினோம். அவர் அதைப் பார்த்ததும் சொல்லிய முதல் வார்த்தை ‘அந்த வாத்தியார்களைக் கூப்பிடுங்கள்’ என்பதாகும். நாங்கள் உடனே உள்ளே போனோம். உள்ளே போனதும் பேசுவதற்கு முன்னதாக “முதலாவதாக நீங்கள் உட்காருங்கள்” என்று அவர் வற்புறுத்தினார். நாங்கள் பயபக்தியோடு நின்றனாகொண்டிருந்தோம். உட்கார்ந்தால்தான் பேசவேண்டும் என்று கண்டிப்பாகச் சொன்னார். உட்கார்ந்த உடன் என்ன விஷயமாக வந்திருக்கிறீர்கள் என்று மிக ஆவலாகக் கேட்டார். ஆசிரிய மாணவர் விகிதாசாரம் பற்றி என்று சொன்னோம். அப்படிச் சொன்னதும் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதாசாரம் பற்றி அவருக்குப் புரியவில்லை. அவர் உடனே “எனக்குப் புரியவில்லை” என்று சொன்னார். தனக்குப் புரியவில்லை என்பதை வெளியில் சொல்லுவதற்கே அச்சப்படுகிற காலம் இது. வருகிறவர்களைச் சரியாக வரவேற்கக்கூட மாட்டார்கள் என்ற நிலைமையுடைய பகுதியிலே இருக்கிறது. இருக்கை கூட இருக்காது. ஆனால் எங்களை அந்த நல்ல உள்ளம் படைத்த பெரும் தலைவர் காமராசர் அவர்கள் வரவேற்றார், இருக்கை அளித்ததோடு கூட அந்த விகிதாசாரம் விளங்கவில்லை என்றும் சொன்னார். ‘எனக்கு விளங்க வையுங்கள்’ என்று அழுத்தத்திருத்தமாகக் கேட்டார். ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றியும், அரசு ஆணையின் விளைவாக எப்படி 15 ஆயிரம் பேர் வேலை இழக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதென்றும் சொன்னோம். ‘நாட்டிலே வேலையில்லாமலிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் வேலை அளிக்க

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (நிருத்த-சிறப்பு விதித் 351
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (நிரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

வேண்டுமென்று நான் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். வேலையில் இருக்கிற
வர்களை வெளியே அனுப்புகின்ற முட்டாள் தனமான ஆணையை வெளியிட்டது
யார்?" என்று கேட்டார். நாங்கள் உடனே கல்வி அமைச்சர்தான் வெளி
யிட்டார் என்று சொன்னோம். கல்விச் செயலாளரை அழைத்து வரச் சொல்லி
அன்றே அந்த இடத்திலேயே 35 மாணவருக்கு மேல் ஒரு வகுப்பில் இருக்கக்
கூடாது என்றும், 36 மாணவர்கள் இருந்தால் அதை இரண்டாகப் பிரித்து
ஒரு ஆசிரியர் கூடுதலாகப் போட்டு, அதாவது 18 மாணவர்கட்கு ஒரு ஆசிரியர்
என்ற அளவிலே திட்டமிட்டு, அந்த இடத்திலேயே நிறைவேற்றி உத்தரவு
போடு என்று சொல்லி உத்தரவையும் போட்டார். அந்த நிமிடத்திலேயே
ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு எங்களுடைய கையில் 600 எண்ணுடைய கல்வித்
துறை அரசாணையை கொடுத்தனுப்பினார். அதை ஆசிரியர் சமுதாயம் என்றும்
மறக்காது, மறக்கவும் கூடாது. அவர் காட்சிக்கு எளியவர். அடித்தளத்
திலிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் தன்னால் ஆன உதவிகளைச் செய்தவர். ஏழை
யெளிய மாணவர்களுக்கு மதிய உணவுத் திட்டத்தைத் துணிந்து செயல்படுத்தி
யவர். ஏழை மாணவர்கள் என்றும் பணக்கார மாணவர்கள் என்றும்
வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தில் சீருடைத் திட்டத்தை
அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தவர். பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு
வந்தவர். கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது பழைய
மொழி. பள்ளியில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது காமராசரின்
புதிய மொழி! இந்த நேரத்தில் பாரதியார் பாடல் ஒன்றை நான் நினைவு
கூர்வது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

“ வீடுதோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்களெங்கும் பலப்பல பள்ளி ”

என்று பாரதியார் கூறியிருக்கிறார். அதே போல வீதிகள் தோறும் பெருந்
தலைவர் காமராசர் அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் அமைக்காவிட்டாலும்கூட, முதன்
முதலாக பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாமலிருந்த இடங்களிலெல்லாம் பள்ளிக்
கூடங்களைத் தோற்றுவித்தவர். அந்த மாபெரும் தலைவர் பெயரிலே இந்த
மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் அமைய இருப்பது ஆசிரிய சமுதாயத்துக்கு மெத்த
மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடிய ஒன்று. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பெருந்
தலைவர் காமராசர் அவர்களுடைய பிறந்த நாளையொட்டி இந்தத் தகவலை
அறிவித்த அன்றைக்கே ஆசிரியர் சமுதாயத்தின், ஆசிரியர் மன்றத்தின்
சார்பில் அதை வரவேற்றதோடு, ஒரு அறிக்கை கூட கொடுத்திருந்தேன்.

352 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

அதில் நான் 'இந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கு பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பெயரை வைப்பது குறித்து, எங்கள் ஆசிரியர் மன்றம் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறது. அவர் கல்லூரிக்குச் செல்லாதவராக இருந்தாலும், அவர் செய்த தியாகங்களை எல்லாம் நினைத்துப் பார்த்து, அப்பல்கலைக் கழகத்திற்கு அவர் பெயரிடுவது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம், என்று சொல்லி அதே சமயத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு 'அறிஞர் அண்ணா பல்கலைக் கழகம்' என்று பெயரிட வேண்டுமென்ற ஒரு வேண்டுகோளையும் அதில் விடுத்திருந்தேன்.

(பிற்பகல் 5-20)

அதற்குப் பின்னாலே இங்கே தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்றாலும், இங்கே சென்னையிலே வந்திறங்கியதும், அனைவர் கண்ணிலே தென்படுகிற சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயரிடுவது தமிழ் நாடும், தமிழர்களும், தமிழ் மொழியிலே ஆர்வம் உடையவர்களும் வரவேற்க வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆனாலும் ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்பதற்குப் பதிலாக 'காமராசர் பல்கலைக் கழகம்' என்று இறுதியிலே 'ச' 'ர்' சேர்த்து தமிழிலே காமராசர் என்று வழங்கிட வழிவகை செய்தால், நன்றாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பெரும் தலைவர் காமராசர் பெயரை வைத்ததை வரவேற்று வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பெயரை மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று திருத்தம் செய்வதற்கான சட்டமுன்வடிவை யொட்டி இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் வெளியிட்ட கருத்தை யொட்டி சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி தலைவர் பெயரை வைப்பதற்கு ஏதோ ஒரு முகாமிலிருந்து எதிர்ப்பு வருகிறது, ஆகவே இதை அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள் நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 353
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

நாட்டிற்காக தன் உயிரையே கொடுத்த அண்ணல் மகாத்மா காந்தியடிகளைக்
கூட அவர் சுடப்படுவதற்கு முன்பு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக கூட
“ஒழிக” என்ற கோஷம் போட்ட மக்களையுடைய நாடு இந்த நாடு. இதனால்
மகாத்மா காந்தி மக்களுடைய அதிருப்தியைச் சம்பாதித்துக் கொண்டவர்
என்று பொருள் ஆகிவிடாது. அந்த அடிப்படையிலே இங்கே தமிழகமே
இந்தியாவே இப் பெயர் மாற்றத்தை எதிர்க்கிறது என்ற ஒரு பொருளை உரு
வாக்க முனைவது தவறான ஒன்றாகும் என்பதை மிகப் பணிவாக இந்த அவை
யிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் ஒன்றைக்
குறிப்பிட்டார்கள். அந்தந்த இடத்தையொட்டித்தான் இப்படிப்பட்ட நிலை
யங்களுக்குப் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்றார்கள். இந்தியாவிலும், தமிழ்
நாட்டிலும் பல தலைவர்கள் மிகுந்த மரியாதைக்கும், அன்பிற்கும் உரியவர்
களாக மக்களிடையே விளங்கி வருகிறார்கள். இது இன்றையதினம் சாதாரண
காட்சியாக மாறியிருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலே இதை “ஹீரோ ஓர்ஷிப்”
(hero worship) என்று சொல்லுவார்கள். நமது நாட்டிலே பெருந்
தலைவர் காமராஜரைப் போன்றவர்கள் மக்களிடையே இத்தகைய இடத்தைப்
பெற்றுக்கொண்டிருப்பது இயற்கைக்குப் புறம்பானதல்ல. எனவே அவர்
பெயராலே பல்கலைக் கழகத்தை நடத்துவதும், முரணான ஒன்றல்ல.
முற்போக்கு நாடான ரஷ்யாவிலேகூட லுமும்பா யூரிவாசிப்டி. என்று தனி
மனிதர் பெயராலே ஒரு பல்கலைக் கழகமே வைத்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்கா
விலேகூட முன்னாள் ஜனாதிபதி கென்னடி இறந்த பிறகு, அங்கேயுள்ள இன்டர்
நேஷனல் ஏர்போர்ட்டுக்கு, கேப் கென்னடி ஏர்போர்ட் என்று பெயர் வைத்
திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் பெயர் “ஹீரோ ஓர்ஷிப்” அல்ல. மிகப்
பெரிய தியாகம் செய்தவர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கிற வகையிலே, மதிப்
பளிக்கிற வகையிலே இதை நாம் செய்கிறோம். அந்த வகையிலே இன்றைய
தினம் காமராஜர் அவர்களுடைய பெயராலே இந்தப் பல்கலைக் கழகம் விளங்கப்
போகிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இலவசக் கல்வியை தலைவர்
காமராஜர் அவர்கள் அளித்ததை நாடே அறியும். தலைவர் காமராஜர்
அவர்கள் செய்த நல்ல பணிகளிலேயே மிக அதிகமாக என்னைக் கவர்த்தது,
தமிழகத்து நிர்வாகத்திலே ‘ரெட்-டேப்பிசம்’ (red-tapism) என்று
சொல்லப்படுகிற ‘சிகப்பு நாடா’ முறையை அகற்ற அரசு கால்கோள்
நாட்டியதுதான். இதிலே யாருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது.
‘ரெட்-டேப்பிசம்’ ஒழிவதற்கு முன்னோடியாக இருந்து செயல்பட்டவர் திரு.
காமராஜர் அவர்கள். அந்தப் பணியில் அவரைவிட அதிகமாக அதைச்
செயல்படுத்த வேண்டும் என்று அவருக்குப் பிறகு வந்த ஆட்சியாளர்களும்

354 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

தற்போதைய ஆட்சியினரும் போட்டியிடுகிறார்கள். அந்த வகையிலே அவர் தமிழக நிர்வாகத்திற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறார். அப்படிப் பட்ட உயர்ந்த தலைவருடைய பெயரை, அவருடைய புகழை நிலைநாட்டுகிற வகையிலே மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை, “மதுரை-காமராஜ் பல்கலைக் கழகம்” என்று மாற்றுகிற வகையிலே இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுரை என்கிற பிராந்திய உணர்ச்சியின் காரணமாக மதுரை என்ற சொல்லையும் சேர்க்க வேண்டிய நிலைக்கு அரசு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். தமிழகத்தின் உள்ளேயே பிராந்திய உணர்ச்சி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டு. ஆங்காங்குள்ள மக்கள், தங்கள் உரை மறக்க விரும்புவதில்லை. என்றாலும் இது நல்ல ஆரோக்கியமான மனப்பான்மை இல்லை. எப்படியோ இந்த உணர்வு இருக்கிறது என்பது தான் உண்மை. இந்த உணர்வை தமிழகத்திலே வளர்ப்போமேயானால், நல்லதில் போய் முடியாது. நான் ஒரு முறை பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, மாணவர்கள் வகுப்பிலே கேட்டார்கள் “ஏன் சார், நாம் சோழ நாட்டில்தானே இருக்கிறோம், நாம் ஏன் தனியாகப் பிரிந்து போய் விடக்கூடாது?” என்று கேட்டார்கள். அப்போது தெலிங்காளு போராட்டம் நடந்துகொண்டிருந்த நேரம். வினையாட்டாகச் சொன்னார்களோ, வினையாகச் சொன்னார்களோ, எனக்குத் தெரியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதற்கு நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்?

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : உடனே அதற்கு மறுத்து பதில் தெரிவித்து விட்டேன். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தமிழகத்திற்குள்ளேயே இப்படிப் பிராந்திய, உணர்வுகள் வளரக்கூடாது, உணர்வுகளை வளர்க்கவும் கூடாது என்று இந்த அரசையும், பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளையும் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், காமராஜர் பல்கலைக் கழகம் என்று மாறுவதற்கான சட்ட முன்வடிவை ஆசிரியர்கள்-பட்டதாரிகள் முற்போக்கு முன்னணியின் சார்பாக மனதார உளமார வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன்.

புலவர் புலமைப்பித்தன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, வள்ளுவப் பெருந்தகை மிக அழகாகச் சொன்னார்,

“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவாவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்”.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 355
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

[1978 செப்டம்பர் 13]

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மதிப்பிற்குரிய தலைவர் காமராஜர் அவர் களுடைய பெயரை புரட்சித் தலைவருடைய தலைமையிலே இருக்கிற அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வைப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறது என்பது “தக்கார் தகவிலர்” என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்” என்று சொன்னதைப் போல் எல்லோரையும் போற்றிப் பாராட்டு கிற பண்பாட்டைக் கற்றுத் தந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு, அவருடைய பண்பாட்டுக்கு இவர்கள் சொந்தக்காரர்களாக இருந்து கொண் டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்காட்டுவதற்குரிய சரியான சான்றாகும் என்று சொல்லிக்கொள்வதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

யாரையும் காய்தல், உவத்தல் இல்லாமல் கட்சி மாச்சரியங்களைக் கடந்து அரசியல் மதில் சுலூசுகளைத் தாண்டிக்கூட மதிக்க வேண்டியவர்களை மதிக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு அருமையான நாகரிகத்தை இந்த நாட்டுக்குக் கற்றுத் தந்தவர் பெரும் பேராசானாகிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அந்த அண்ணா வினுடைய வழியில் அடி ஒற்றி நடக்கிறவர்கள் பெருத்தலைவர் காமராஜர் பெயரால் மதுரையிலே உள்ள பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்குவது என்பது அந்தப் பண்பாட்டை நாங்கள் மறந்துவிடவில்லை—அந்தப் பாட்டையை நாங்கள் மறந்துவிடவில்லை—என்பதை எடுத்துக்காட்ட இது ஒரு மாபெரும் ஆதாரமாகும்.

எனக்கே கூட காமராஜருடைய பெயரை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் திடீரென்று வைத்தபோது, உள்ளுக்குள்ளேயே சங்கடம் இருந்தது. அந்தச் சங்கடத்திற்குக் காரணம், காமராஜருடைய பெயரை வைத்து விட்டார்களே என்பதல்ல. கன்னித் தமிழுக்கு நற்றயாக பொதிகை இருந்தது. செவிலித் தாயாக மதுரை இருந்தது. “மதுரை மூதூர் அணித்தோ செய்த்தோ கூறுமின் எமக்கே” என்ற வாசகங்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்த மதுரை என்னும் அழகு தமிழ்ப் பெயர் எங்கே மறைந்துவிடுமோ என்கின்ற ஆதங்கம் எனக்குக் காமராஜரைக் காட்டிலும் காமத்தாலும், காதலாலும் தமிழ் மீது எனக்கு இருந்த காரணத்தால் ஏற்பட்டதாகும். எனவேதான் மதுரை என்கின்ற மூதூர் பெயர் போய்விடுமோ என்ற ஆதங்கம் எனக்கு இருந்தது.

சின்னத் திமைகள் உருவாவதே கூட பல நன்மைகளுக்குக் கால்கோள் விழா நடத்துகின்றன என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். ஒரு எதிர்ப்பின் காரணமாக பழைய மதுரையின் பெயரும் இருக்கிறது, காமராஜரின் பெயரும் இணைகிறது. “கம்பிக் காட்டுக்கு கனையெடுக்க போனதுமாயிற்று, தம்பிக்குப் பெண் பார்க்க போனதும் ஆயிற்று” என்பதைப் போல் மதுரையும் பிழைத்தது, காமராஜரின் பெயரும் நிலைத்தது. ஆண் பிறக்குமா, பெண்

356 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(புலவர் புலமைபித்தன்) [1978 செப்டம்பர் 13]

பிறக்குமா என்று போட்டா போட்டி கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், ஆண்தான் பிறக்கும் என்று ஒரு பிரிவும், பெண்தான் பிறக்கும் என்று இன்னொரு பிரிவும் சொல்லிக் கொண்டிருக்க, ஒரு இரட்டைக் குழந்தை பிறந்து அதில் ஒன்று ஆணும், மற்றொன்று பெண்ணாகவும் இருந்தால் எப்படி மகிழ்ச்சியை உருவாக்குமோ அது போல் ஆயிற்று. அதைப் போல என்னுடைய ஆதங்கம், மதுரை என்ற பெயர் போய்விடுகிறதே என்ற ஆதங்கமும் மாறியது, அண்ணாவின் பண்பாட்டை நிலைநாட்டி பெருந்தலைவர் காமராஜரின் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்ற ஆதங்கமும் நிறைவேறியது. ஆகவே இந்த இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்திருக்கிற நேரத்தில் இந்தக் குழந்தைகளை இரட்டை இலையிலே வைத்து அதையும் ஒரு தொட்டிலிலே வைத்துப் பாராட்டி, சீராட்ட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். (சிரிப்பு)

அருமைத் தலைவர் காமராஜரைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசியதில்லை. இப்போது பேச வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்ற காரணத்தால் பேசுகிறேன். காரணம், அண்ணாவின் விழாவினாலே மற்றவர்களைப் பேச அழைக்கிறோம். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய விழாவினாலே எங்கனையெல்லாம் அழைப்பதில்லை. அதற்குரிய வாய்ப்பை இன்றையதினம் மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த வகையிலே அவர் ஒரு பாலமாக இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தடையாக இருக்கிறதா? பாலமாக இருக்கிறதா?

புலவர் புலமைபித்தன் : பாலமாகத் திகழ்கிறீர்கள் என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். அப்படிப்பட்ட காமராஜரைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது நான் என்ன நினைத்துப் பார்க்கிறேன் என்றால், “கடல் மட்டத்திற்கு கீழே இருந்து வானம் வரை ஒருவன் உயர முடியும்” என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகத் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் விளக்கிறார்கள் என்பதுதான். ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்திலே இருந்து வந்து, படித்த பட்டதாரிகளினுடைய பரம்பரையிலே இருந்து, நாட்டினுடைய ஆளப்பிறந்தவர்களை உருவாக்கியவராக மாறுவது என்பது மிக எளிமையான காரியம் அல்ல. மலைமேலே இருந்து யானையைப் பார்க்கலாம், ஆனால் தூரத்திலேயிருந்து பார்ப்பது எவ்வளவு அருமையோ அது போல, தொய்வான குடும்பத்திலே, பொருளா தராததிலே தொய்வான குடும்பத்தில் பிறந்து, வரலாற்றுக்குச் சொந்தக் காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியாத குடும்பத்திலே பிறந்து இந்த

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 357 துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (புலவர் புலமைப்பித்தன்)

அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறார். அவரைக் கல்லாதவர் என்று சொல்லி யிருந்தாலும், கல்லாதவரும் தனி நல்லவர், என்ற அளவுக்கு பாராட்டு பெறுகின்ற வண்ணமாக அவர் வாழ்ந்தார். நாட்டினுடைய முடி சூடா மன்னதாக இருந்து, தலைமை தாங்குபவர்களை எல்லாம் உருவாக்கித் தருகின்ற பொறுப்புக்கு உயர்த்திக் கொள்ள முடிந்திருக்கின்றது என்றால், அதற்குக் காரணம் அவர்களிடம் உள்ள முயற்சியும் தளரா உழைப்பும் தான் என்று சொல்லிக்கொள்வோம். திருக்குறளில் என்ன ஆள்வினை உடைமை என்ற அதிகாரத்திற்குப் என்னைப் பொருள் எழுதச் சொன்னால், அதற்குப் பெயர் அதிகாரத்திற்கு என்னைப் பொருள் எழுதச் சொன்னால், அதற்குப் பெயர் காமராஜ் அவர்கள் என்றுதான் எழுதுவேன். அப்படிப்பட்ட முயற்சியும் உழைப்பும் கொண்டு இந்த நாட்டிலே உள்ளத பதவியில் பலரை உயர்த்துகின்ற அளவிலே ஆற்றல் பெற்றவராக அவர் இருந்தார் என்று சொன்னால், அதைப் பற்றித் தமிழகம் பெருமையடைய வேண்டும். அதைத் தமிழ் மக்கள் பெற்ற பெருமை என்று நான் கருதுகிறேன். நாட்டிலே ஓடுகின்ற நதிகள், பாடி வந்துகொண்டிருக்கிற காற்று, உயர்ந்து விளங்குகின்ற மலைகள் இவைகள் எல்லாம் எப்படி நாட்டிற்குப் பொது உடைமைச் சொந்தாக இருக்கின்றதோ, அதே போல தந்தை பெரியாரும், பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் மற்றும் என்னாலே சொல்ல விடுபட்டவர்களும் இந்த நாட்டிற்காகப் பாடுபட்டவர்கள் அத்தனை பேரும் தென்றலைப் போல, மலைகளைப் போல, நதிகளைப் போல இந்த நாட்டிற்குச் சொந்தமானவர்கள். அவர்களுக்கு எங்கே வேண்டுமானாலும் பெயர் இருக்கலாம். இந்த நாடு ஒருமைப்பாட்டிற்கு நிலையான உயிரோட்டம் தருகின்ற ஒரு நாடாக இருக்கிறது என்பது உண்மையாக இருக்குமானால், டெல்லியிலே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகத்திற்கு காமராஜருடைய பெயரை வைக்க வேண்டும். இங்கே அருமை நண்பர் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், புரியுமே தவிர, ஆங்கிலம் தெரியாது. அப்படி இருந்தாலும் ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொள்வோம், ஒரு பகுத்தறிவு வாதி உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். பெயர்களை மாற்றுவது என்பது தேவையா என்று கேட்டார்கள். நான் பெரும்பாலும் அவருக்குப் பதில் சொல்வதுகூட ஒரு அதிகப்பிரசங்கித் தனமாக இருக்குமோ என்ன கருதுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மொழியில் சொல்வதென்றால், அவர் கட்டி முடிக்கப்பட்ட கோபுரம், நான் கொட்டிக் கிடக்கின்ற செங்கற்குவியல் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த அளவுக்கு உயராது இருப்பவன் என்பதை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், சுயமரியாதை

358 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(புலவர் புலமைபித்தன்) [1978 செப்டம்பர் 13]

இந்த பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பானது அல்ல. ஐந்தாயிரம் மைலுக்கு அப்பால் இருந்து வந்து ஆள வந்தவர்களுடைய பெயர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது தேவையில்லாத ஒன்று என்று நான் கருதுகிறேன். அது என்னுடைய மனதிலே முற்றுகைப்போர் நடத்துவதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுவதினாலே சொல்லுகிறேன். இடையிலே வந்து புகுந்துவிட்ட காரணத்தால், பெயர்கள் பழமையான பெயர்களாக மாறியிருக்கின்றன. அதனால் பெயர்களை மாற்றுவது என்பது மிகத் தேவையானது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செந்தமிழ் நாடென்னும் போதிலிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதிலிலே என்று சொல்லி, அந்தப் பெயரை இடவேண்டும் என்று கேட்ட சங்கரலிங்கனார் அவர்கள் மாண்போனார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பெயரை மாற்றக்கூடாது என்று நினைத்தார்களா? பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வந்த பின்னாலே, அவருடைய அந்திம காலத்திலே அவர் சொன்னார்கள். தமிழ் மக்கள் வாழும் நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயரிட இந்த உடல்நிலை இடையூறு இருக்கும் என்று சொன்னால், என்னுடைய இந்த உடல் இருந்தும் பயன் இல்லை என்று சொன்னார்கள். 'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதிலிலே, இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதிலிலே' என்கின்ற மன உணர்ச்சியோடு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பாடுபட்டதைப் பார்க்கின்றபோது, பெயர் மாற்றங்கள் தேவை என்றுதான் தெரிகிறது. அது மட்டுமல்ல, செயல் மாற்றங்களும் தேவை என்று கருதுகின்ற காரணத்தினாலே, அந்தப் பெயர் மாற்றம் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். மதுரை என்ற பெயர் போகாமல், அந்த சங்கம் வைத்த, தமிழ் வளர்த்த மதுரை மன்னனுடைய பெயர் போகாமல் மதுரையும் நிலைத்து, நம்முடைய காமராஜர் அவர்கள் பெயரும் நிலைத்து இருக்குமளவுக்கு இரண்டு பெயரையும் இணைத்திருக்கின்றது என்பது எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் சொன்னது போல, காமராஜ் என்று இல்லாமல், அது காமராஜர் என்றே இருக்குமானால், அது மகிழ்ச்சி ஊட்டுவதாக இருக்கும். போயும் போயும் தமிழ் வளர்த்த மதுரையினே உள்ள பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஏன் காமராஜர் பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று எண்ணமல், அவர் பெயரை வைத்திருப்பதற்கு நமது தமிழக அமைச்சர்கள் சார்பில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த உணர்ச்சியைக்கூட, 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையானாலும் மணம் உண்டு' என்று கருதுகிறேன். இது நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வாய்மொழி. அவர்களின் காலடியில் என்னுடைய நன்றியையும் காணிக்கையாக வைத்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொண்டு அமைகிறேன், வணக்கம்.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 359 துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் மிக்க மன மகிழ்ச்சியோடு ஆதரித்துப் பேச முன் வருகின்றேன். காமராஜர் அவர்கள் நாட்டிலே சாதாரணமான மனிதனாகப் பிறந்து, பெரிய பொறுப்புக்களை வகித்து, தன்னுடைய வாழ்நாளில் ஒரு பெரிய பல்கலைக்கழகத்திலே படித்தவர் போன்ற அனுபவத்தையெல்லாம் வாழ்நாளிலே கற்று ஒரு பெரிய மேதையாகத் திகழ்ந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பெயரை இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைக்கவேண்டுமென்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. மதுரை, தமிழ் சங்கத்தை வளர்த்த நகரம். மதுரை இல்லாமல் அவர் பெயரைச் சேர்ப்பது தமிழக அரசுக்குச் சிறப்பாக அமையாது என்றும், தமிழுக்கும் மதுரைக்கும் அவர் சம்பந்தப்பட்டவர் என்பதாலும், மதுரையிலுடைய பெயரையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பெயர் வைக்கின்ற பிரச்சினை பொதுக்கூட்டங்களிலே வந்தது. மாண்புமிகு கன்வி அமைச்சர் அவர்கள் திருப்பூர் வந்தபோதுகூட ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தந்தார்கள். மதுரைக்கும் தமிழுக்கும் சொந்தம் உண்டு. அவர் பெயரைச் சேர்ப்பதால், மதுரை நகருக்கும் பெருமைதானே என்று கேள்வி எழுப்பாமல் இருக்கிறோம். அப்படி நாங்கள் கேள்வி எழுப்பாமல் இருந்ததால், மதுரையையும், தென்பாண்டி மாநிலத்திலே பிறந்த தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பெயரையும் இணைத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

காமராஜ் அவர்களின் ஆற்றலைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிய பெரிய அறிஞர்கள் எல்லாம், பட்டம் பெற்றவர்களெல்லாம், துணுக்கம் பெற்றவர்களெல்லாம் தடுமாறும் ஒரு பிரச்சினைக்கு அவர்கள் தீர்வு கண்டார்கள். பாய்லர் தொழிற்சாலை திருவெரும்பூரிலே வருவதற்கு அவர்தான் காரணம். வெளிநாட்டிலே இருந்து வந்த நிபுணர்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்துவிட்டு, எந்த இடமும் சரியாக இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். திருவனந்தபுரம் வரை சென்றார்கள். நாடு பூராவும் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு கடைசியாக பாய்லர் தொழிற்சாலை அமைக்க இடம் அமையவில்லை என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் அந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளிலே கலந்து கொண்டிருந்தார்கள். தலைவர் காமராஜ் அவர்கள், அவர்கள் என்ன பேசிக் கொள்கின்றார்கள் என்று கேட்டார்கள். பாய்லர் தொழிற்சாலையை எங்கே நிர்மாணம் செய்வது என்ற பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்போது அவர், தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்றார்களா என்று கேட்டார்கள். எங்கெங்கே சென்றார்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் மகாபலிபுரம், காஞ்சிபுரம், மதுரை ஆகிய

360 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. செ. முத்துசாமி) [1978 செப்டம்பர் 13]

இடங்களுக்கெல்லாம் சென்றதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராமேஸ்வரம்கூட சென்றதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இந்த இடங்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் சேன்றோம், இடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு காமராஜ் அவர்கள் உங்களுக்கு எந்த மாதிரி இடம் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஆயிரம் ஏக்கர் பரப்புள்ள இடம், சமமான நிலமுள்ள பிரதேசமாகத் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது கூட இருந்த திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களைத் திரும்பிப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர் அப்போது தடுமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அரசு இயந்திரத்திலே இருப்பவர்கள் அப்படி ஒரு இடம் இருப்பதாக யாரும் சொல்லவில்லை. அப்படி ஒரு இடம் இருப்பதை பூகோளம் கற்றவர்கள்கூட சொல்லவில்லை. ஆனால் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் எவ்வளவு சரியாகத் தமிழ்நாட்டை அளந்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு அரசு அந்த நிலத்தைத் தரும் என்று சொன்னார்கள். திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவர் திருச்சி பாதையில் தஞ்சை இருக்கக்கூடிய நிலத்தை அளந்து எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு துல்லியமாக காமராஜ் அவர்கள் அந்தப் பகுதியைப் பற்றி நிச்சயமாகச் சொன்னார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்குக்கூட சந்தேகமாக இருந்தது. ஆனால், அந்தத் தொழிற்சாலை அங்கே நிறுவப்பட்டது. அது இன்றைக்கு ஆசியாவிலேயே உற்பத்தித் துறையிலே, லாபம் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. திருவனந்தபுரத்திலே ஏற்படுத்த ஒரு புரொபோசல் இருந்தது. கோரத்துக்காரர்கள் எல்லாம் இவரிடத்திலே வேகமாக விவகாரம் ஆக்க வேண்டும் என்று வந்தார்கள். அவர்களிடத்திலே இவர் கேட்டார்.

(பிற்பகல் 5-40)

உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் 500 அல்லது ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு சம்மதிக்கிறேன் என்று சொல்லி, அவ்வளவு பெரியதொழிற்சாலை யை சாதாரண மனிதர் தமது மாநிலத்தில் உருவாக்கினார். அனுபவம் ஒரு பல்கலைக் கழகப் படிப்பைத் தந்திருக்கிறது. அவ்வளவு ஆற்றல் மிக்கவர். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை வைப்பதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. திருப்பதியில் வெங்கடேஸ்வரா பல்கலைக் கழகம் என்றிருக்கிறது. அது கடவுளின் பெயர். அதைப்பற்றி விமர்சிக்க முடியாது. அதிலும் ஆச்சரியமில்லை. பெரும்பெரும் படிப்பாளிகளின் பெயர்களை—சர். சி. வி. ராமன் போன்றவர்களின் பெயர்களை வைப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால், சாதாரண

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 361
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. செ. முத்துசாமி)

மானவர், கல்லூரிக்குக் காலடி எடுத்து வைக்காதவர், தமிழ் நாட்டுத் தலைவராக, இந்தியாவிலேயே சிறப்புபெற்ற தலைவராக விளங்கினார். காமராஜர் என்ற வார்த்தை உலகத்திலே உள்ள ஆங்கில அகராதியில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. காமராஜர் என்றால் பெரிய அரசு பதவியில் இருந்து, தன் கட்சிப் பணிக்காகத் தன்னைத் தயார்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய செயல் என்று அகராதியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக சகோதரர் ஒருவர் சொன்னார்.

திரு. க. அறிவுழகன் : யார் அந்தச் சகோதரர்?

திரு. செ. முத்துசாமி : ஒரு முறை பேசிக் கொண்டிருந்தபோது சொன்னார். தவறிருந்தால் திருத்திக்கொள்கிறேன். காமராஜ் பிளான் வந்ததைப்பற்றித்தான் சொன்னார்கள். அதிலே ஏதாவது தவறிருந்தால் திருத்திக்கொள்கிறேன். காமராஜ் பிளான் கொண்டு வந்து, எந்தப் பெரிய பதவியில் இருந்தாலும் பதவிவிலகத் தயாராக இருக்க வேண்டும், கட்சியை உயர்த்த எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பில் இருந்தாலும் தயாராக இருக்க வேண்டும், மக்களுக்குச் சேவை செய்ய எப்போதும் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று அவர் வாழ்நாளில் செய்து காட்டினார். முதன் முதலில் சோஷலிச நாடுகளால் இந்தியாவிலிருந்து அழைக்கப்பட்டவர் காமராஜர் அவர்கள். அந்தச் சமயத்தில் தமிழ்நாட்டு உடையிலேயே—வேஷ்டியுடனும், அரைக்கை சட்டையுடனும் உலக நாடுகள் பூராவும் சுற்றி வந்த பெருமை அவரைச் சாரும். அவர் பெயரால் இன்றைக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தப்பட இருக்கிறது. தலைவர்களின் பெயராலே பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர, இந்த அரசு என்ன சாதனை செய்ததென்று சொல்லலாம். சாதனைகளை ஒரு பக்கம் செய்தாலும், பெயர் மாற்றங்களையும் மக்களின் அபிப்பிராயங்களுக்கு ஏற்றார்போல் செய்ய வேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே நாம் பெயரை வைத்தாலும், இன்னொரு தலைவரின் பெயரை வைக்கக்கூடாதென்று பிரச்சினைகள் நாட்டிலே வருகின்றன. சமீபத்தில் பம்பாயில் அந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. இங்கே தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பெயராலே வந்துள்ள மாற்றத்தை விரும்பி, வரவேற்று, இந்த மசோதாவைப் பாராட்டி, அமைகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்டிமிசு தலைவரவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் மாற்றுகிற மசோதாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் வரவேற்கிறேன். நமது நாட்டில் பொதுத் தொண்டிலே ஈடுபடுகிறவர்கள், ஏதேனும் ஓர் அரசியல் கட்சி வழியாகத்தான் இன்றைய நிலையில் ஈடுபட

362 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

முடியும். காமராஜர் அவர்கள் வாழ்கிறபோது, நாடு முழுவதும் ஒரே தேசிய இயக்கம் இருந்தது. எங்கும் அன்னியரை அகற்றும் பெரும் போராட்டம், நமது நாட்டில் சுதந்திர ஒளி வெளிப்படுவதற்கு முன்னால் அனைவரும் ஒரே இயக்கமாகத்தான் இருந்தார்கள். சுதந்திரம் என்பது உறுதியானதற்குப் பிறகு, அவர்களிடையே பொருளாதாரக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே, யூத் விங், சோஷலிஸ்ட் விங், கம்யூனிஸ்ட் விங் என்று அதற்குள்ளேயே தோன்றி, பிறகு சுதந்திரத்தை அடைகிறபோது, ஓரளவிற்கு அவரவர்கள் தனித் தனி இயக்கங்களாக அமைத்து, அவைகள் பின்னர் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளாகத் தோன்றின. இது எல்லாற்று உண்மை. ஆனால், இன்றைய நிலையில், தனிப்பட்ட ஒருவன் பொதுத் தொண்டில் ஈடுபடுகிறபோது, ஓர் அரசியல் கட்சியிலிருந்து செயல்பட்டாலும்கூட, அவனுடைய பொதுத் தொண்டு முற்றுப்பெறுகிறபோது, தன்னலமற்ற தொண்டாக அது இருந்தால், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், நாட்டினுடைய ஒரு பொதுச் சொத்தாக அவரை ஏற்றுக்கொள்கிற மரபு வளர வேண்டும். நாம் ஜனநாயக மரபை ஏற்ற பிறகு, அதன்படி ஓர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் ஆட்சி புரிய முடியுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அரசியல் ஆட்சி முறையிலே பல்வேறு ஆட்சி முறைகளை இந்த உலகம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. மன்னர் ஆட்சியிலிருந்து தொடங்கி, பிரபுக்கள் ஆட்சி தொடர்ந்து, இன்றைக்கு மக்களாட்சி முறைக்கு வந்திருக்கிறோம். இது முடிந்து, சிறந்த, தேர்ந்த ஆட்சி முறையா என்று கேட்டால், ஆட்சித் துறையை ஆராயும் வல்லுநர்கள் இதிலும் வேறு பல மாற்றங்களைக் கொண்டு எல்லாமென்று கருத்துக்கள் தெரிவிப்பதை நாடு அறியும். ஜனநாயக ஆட்சி முறை என்று சொல்லும் போது, ஒரு கட்சி ஆட்சி முறை இருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொண்டாலும், கட்சி முறையில் செயல்படுகிற நிலையில், பொது நலன்களில் ஈடுபடுகிறபோது, ஒரு கட்சியில் இருந்தாலும், நாட்டு நலனை முன் நிறுத்தி ஈடுபடும் முறை, இந்த நாட்டில் உருவானதுதான் சிறந்த பாரம்பரியம். அந்தப் பாரம்பரியத்தில் வந்த நமது பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள், பிற கட்சிகளை எல்லாம் அணைத்துக்கொண்டு போகிற நல்ல பண்பைப் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் சேர்ந்து, காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்தாலும்கூட, மற்ற கட்சிகளை அணைத்துக்கொண்டு செல்லும் நல்ல ஜனநாயக மரபைப் பெற்றிருந்தார்கள். அதனால் சென்னை மாநகரத்தில், சென்னை மாநகராட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொறுப்பில் இருந்தபோது, பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்களுக்குச் சிலை அமைத்து, அந்த மரபை திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சிறப்பாகச் செய்தது. அதைப்போல இந்த ஆட்சியும் அவருடைய தொண்டு என்றென்றும் தெரிகிற அளவுக்கு,

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதி 363
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண்-32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (வகை: திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

அவருடைய பெயர் இந்த நாட்டினுடைய வரலாற்றில் நிலைத்திருக்கிற
அளவுக்கு, இளைஞர்களுடைய பயில்கிற அந்தப் பகுதியில் உணர்கிற நிலையை
வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். ஆதலால் யாருக்கும், யாருக்கும், யாருக்கும்
குறிப்பாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய கவிஞர் புலமைப்பித்தன் அவர்கள்
மதுரை என்ற பெயர் அழிந்தால், சங்க வரலாறு—மதுரையோடு இணைந்து
சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய தமிழ் வரலாறு, மறைந்து விடுமேயென்று
அஞ்சினேன் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் மறையாமல்—தமிழகத்
தினுடைய சிறப்புக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய
மதுரையும், உழைப்பின் சிறப்பையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்
டிருக்கக்கூடிய, தியாகத்தின் சிறப்பையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்
டிருக்கக்கூடிய, சுதந்திரத்தின் சின்னத்தை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்
டிருக்கக்கூடிய காமராஜர் அவர்களின் பெயரையும் இணைத்து, இந்தப்
பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பெயர் அமைத்திருப்பதை நான் என்னுடைய கட்சி
யின் சார்பிலே வரவேற்கிறேன்.

இந்தக் கருத்தை வெளியிடுகிறபோது, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்,
ஐக்கிய கட்சித் தலைவர், திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் மேலை நாட்டுப்
பல்கலைக் கழகங்களுக்குப் பெயர் அமைக்கும் ஒரு முறையைச் சுட்டிக்காட்டி
னார்கள். அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அவர்களெல்லாம் ஒரு
மரபாக, நகரங்களின் பெயர்களைச் சொல்லி, பல்கலைக் கழகங்களைத் தோற்று
வித்தார்கள். நாமெல்லாம் அவர்களைவிட ஒரு படி மேலே இருக்கிறோ
மென்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு, ஒரு கட்சியில் இருக்கிறவர்களை ஒரு
நூற்றாண்டிலே வாழ்கிறவர்களை, அந்த நாட்டுப் பொதுச் சொத்தாக ஏற்றுக்
கொள்கிற பண்பு நம்மைப்போல வளரவில்லை என்று கருதுகிறேன். எந்த
விதமான மாறுபட்ட உணர்வும் மண்ணில் இல்லை. சகரராயபாலைவனத்தில்
பிறந்த ஒருவனுக்கு தன்னுடைய பொன்னுதான். நாம் வேண்டுமானால் பாலை
வனம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அந்த இயல்பான உணர்வு தான் பிறந்த
நாடு, பிறந்த நகரம், பிறந்த ஊர் என்று பெருமைப்படும் உணர்வு என்பது
ஒரு சாதாரண மரபு.

(பிற்பகல் 5-50)

அதற்கப்பால் தன்னுடைய வாழ்ந்த, தன் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மாறு
பட்ட கருத்துக்களையுடைய தலைவர்களை அவர்களுடைய காலத்திற்குப்
பிறகு அவர்கள் ஆற்றிய பொதுத் தொண்டை ஏற்றுக் கொள்ளுகிற மரபு,
உயர்ந்த மரபு என்று கருதுகிறேன். மனிதனுடைய வாழ்விலே பல பகுதிகள்

364 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

இருக்கின்றன. அதிலே பண்பாட்டுப் பகுதியிலே, இத்தகைய தலைவருடைய கட்சி சார்பை மறந்து, அவர் வாழ்ந்த காலத்திலே கொண்டிருந்த கருத்தை மறந்து, அவர் ஆற்றிய பொதுத் தொண்டை ஏற்று, அவரை நாட்டின் பொதுச் சொத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிற முறை பகுத்தறிவு மாகுக்கு ஏற்ற முறை. மறைந்த பெரியவர்களை இப்படி மதிக்கிற கொள்கையை, பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்டு, இன்னொரு கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும், இது ஒரு உயர்ந்த சீரிய பண்பு என்றே கருதுகிறேன். எனவே தமிழகத்தினுடைய வரலாற்றில் சீரிய இடமும், சிறப்பிடமும் பெற வேண்டிய பேரறிஞர். . .

திரு. க. அறிவழகன் : மேலை நாடுகளில் இப்படிப்பட்ட பண்பு ஏன் இல்லையென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்? மேலை நாட்டில் அறிஞர் அண்ணாவும் இல்லை, பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் இல்லை, நாமும் இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மேலை நாடுகளுக்குப் போய் வந்தவர். ஆனாலும் இதையெல்லாம் அவர்கள் அங்கே ஆராய்ந்திருக்கமாட்டார்கள். அங்கே போய் இருந்த போது வேறு பல விஷயங்கள் அவரை ஈர்த்திருக்கும். (சிரிப்பு) நாங்கள் எல்லாம் இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்தே வரலாறுகளைப் படித்து அறிந்து கொண்டிருப்பதால்தான் சொல்லுகிறோம்.

புலவர் புலமைப்பித்தன் : தலைவர் அவர்களே, பல விஷயங்கள் அவரை ஈர்த்திருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அவற்றில் சிலவற்றைச் சொன்னால், நாங்களும் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். (சிரிப்பு)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அதைச் சொன்னால், என்னுடைய நண்பர் புலவர் புலமைப்பித்தன் அவர்கள் இப்போது இருக்கக்கூடிய ஆட்சியைப் பயன்படுத்தி என்னைச் சீக்கிரமாக இங்கிலாந்து அனுப்ப வேண்டும் என்று அமைச்சர்களிடத்தில் சொல்லிவிடுவார்களோ என்று அஞ்சுவதால்தான் நான் அத்தோடு நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : அந்த அனுபவங்கள், புலவர் புலமைப்பித்தனுக்குக் கருப்பொருளாக அமையும் என்பதற்காகக் கேட்டிருக்கலாம்.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, என்னிடத்திலே கேட்க வேண்டிய கேள்வியைக் குறித்து அவர்கள் இரண்டு பேரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 365
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : “வேளிநாடுகளில் அண்ணாவும் இல்லை, காமராஜரும் இல்லை, நாமும் இல்லை” என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே அத்தகைய மேதைகள் வாழவில்லை என்று நான் கருதவில்லை. மேதைகளை மதிக்கிற பண்பு கீழை நாட்டுக்கே சொந்தம் என்று சொல்லுகிறேன். தமிழ்நாடு, பண்பின் பிறப்பிடமாகத் திகழும் இடம். அத்தகைய பண்புகள் வளர்வதைப் பாராட்டுகிறேன். அந்தப் பண்பினுடைய சின்னமாக இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

நம்முடைய நாட்டின் வரலாற்றை ஒரு பாடமாக வைத்திருந்தாலும், வருங்காலச் சந்ததியினர் அதை மறந்துவிடுகிற சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்படிப் பெயர் வைப்பதெல்லாம் வரலாற்றுச் சின்னங்கள். காமராஜ் என்றால், சுதந்திரப் போராட்ட வரலாறு; அதைப் போல அண்ணா என்றால், சமுதாய வளர்ச்சி, தமிழ் உணர்ச்சி, தமிழ் மறுமலர்ச்சி என்ற வரலாற்றை நம்மால் காண முடிகிறது. இவ்வரலாற்றிலிருந்து அவர்களுடைய பெயரை நீக்கவிட்டுப் பார்க்க முடியாது. இந்தக் கால கட்டத்தை வரலாற்றில் அமைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தப் பெயர் அமைகிறது. அதிலேயும் கல்லூரிக்குள்ளே செல்லாமல், பல்கலைக் கழகத்திற்குள்ளே காலடி எடுத்து வைக்காமல் இருந்த அவருடைய பெயர் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சூட்டப்படுகிற சிறப்பை அவர் பெற்றிருக்கிறார் என்றால், இந்த நாட்டு மக்கள் படித்தவர்களை மாத்திரம் மதித்து, பட்டம் பெற்றவர்களை மாத்திரம் மதித்து வரும் பண்பைப் பின்பற்றவில்லை, பண்பையும் தியாகத் தொண்டையும், உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் கொண்டவர்களையும் உயர்த்தும் பண்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக, சின்னமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

நிர்வாகத்திலே அவர் எவ்வளவு திறமையாக இருந்தார் என்பதை அருமை நண்பர் எல்லாம், மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர் கல்லூரிக்குச் சென்று அதிகம் படிக்காததுதான். அதிகம் படிக்காதவர்கள் நிர்வாகத்தைத் திறமையாக நடத்த முடியும் என்பது நிரூபித்துக்கொண்டு வரப்படுகிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. காமராஜ் அவர்கள் அதற்கு வழிவகை செய்தார்கள். படிப்புத் தேவையில்லை, பண்பும், திறமையும், பொதுநலத் தொண்டு உணர்வும் தேவை என்பதை எடுத்துக்காட்டி அவர் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. அறிவழகன் : இந்த நேரத்திலாவது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்துப் பேசினால் பொருத்தமாக இருக்கும்.

366 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-கிற்ப்பு நிதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

[1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ரொம்ப நன்றி.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அந்த வரிசையில் அவரை நான் தலைவராக ஏற்றவன் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கும் தெரியும். தமிழ்த் தொண்டிலேயும், தன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தாய்த் தமிழகத்தோடு இணைக்கிற பணியிலேயும் அவர்களுடைய தலைமையை ஏற்றுப் பணிபுரிந்தவன் நான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அன்று படித்தவர்கள் எல்லாம் எங்கே போனார்கள், என்றே தெரியவில்லை. பேராட்சத்திலே இலக்கணத்தைச் சொல்லி

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப் பட்ட வாதங்கள், படிக்காமல் இருப்பதற்குச் சாதகமாக அமைந்து விடக் கூடாதே என்ற அச்சம் எனக்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தவ்வி அமைச்சராக இருப்பதால், அவருக்குக் கவலை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இந்த எட்டுப் படிப்பு மட்டும் போதாது, எட்டுப் படிப்போடு வேறு பல துறையைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் கல்வியைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு வருகிற ஒரு உணர்வைச் சொல்லாமல் இருப்பது தவறு. இந்தப் பெயர் மாற்றத்தை, இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே மசோதாவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதை அவர்கள் முன்பே கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால் நமது அரசு அப்படிச் செய்யாமல், மதுரைத் தோ்தல் காலத்திலே இந்த மாற்றத்தை அறிவித்து, அதை மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் மூலமாக, அவசரச் சட்டத்தின் வழியாகச் செய்ததால், நாம் ஒவ்வொருவரும் மறைந்த தலைவர்களுடைய பெயர்களையெல்லாம், அரசியல் அமைப்புக்கு, அரசியல் வெற்றிக்கு அல்லது அரசியல் இலாபத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோமோ என்ற ஐயம் தோன்றாமல் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இனிமேலாவது இந்த மாதிரி காரியங்களைச் செய்கிற சூழ்நிலைகள் வருகிறபோது, இப்படிச் செய்யாமல் சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வந்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்களைக் கொண்டு அவசரச் சட்டங்களைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்குக் காரணம், ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டங்களைக் கொலாவதியாகிற

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்திறப்பு விதி 367E
தூறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) உ

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

பேரது இடையிலே கேட்ட, உருவாகாமல் இருப்பதற்காகத்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இது அப்படியல்ல. இந்த அரசாங்கம் முன்னதாகவே ஒரு மசோதாவாகக் கொண்டு வரவந்து இந்தப் பெயர் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கர அவர்கள் சொன்னது போல, குழப்பத் திற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமே ஏற்பட்டிருக்காது. மதுரையிலே ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகள்கூட அங்குள்ளவர்கள் தவறான கருத்திலே அதை எடுத்துக் கொண்டதன் விளைவாக இருக்கலாம். ஆகவே முறையாகத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்ட இரு மன்றங்களிலும் இந்தப் பெயர் மாற்றங்களுக்கான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து செய்திருந்தால், இந்த வகுப்பு வாதங்கள் வந்திருக்காது. ஆனம் கட்சியினர், பெருந் தலைவர் அவர்களுக்குச் செய்கிற சிறப்பை யெல்லாம், தங்கள் கட்சி இலாபத்திற்குச் செய்து கொள்ளுகிற மனநிலைப் பெற்றிருக்கக்கூடாது. எந்த வகையிலும் பிறர் சந்தேகிக்காத வகையில் செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, அமைதிநேர் பக்கையாக நடந்து கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்தின் முன்னாலே இருக்கிற இந்தச் சட்ட முன் வடிவின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த பல்வேறு கருத்துக்கள் அரசினுடைய கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துத் தங்களுடைய உளமார்ந்த நல்லாதாவைத் தெரிவித்த அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மதுரையிலே இருக்கிற பல்கலைக் கழகத்திற்கு, காமராஜ் அவர்களுடைய பெயரை வைக்க வேண்டுமென்ற அறிவிப்பு காமராஜ் அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழாவிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் செய்யப்பட்டதை யடுத்து அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இன்றையதினம் அந்த அவசரச் சட்டத்தை நீக்கிவிட்டு ஒரு சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்கிறோம். அங்கே அதற்கு எதிர்ப்பு காணப்பட்டது என்பது உண்மை. ஆனால் அந்த எதிர்ப்பு சிறிய அளவிலே இருக்கிறது என்பதும் உண்மை. அந்த எதிர்ப்பைச் சில பேர் பாராட்டுகிறார்கள் என்றாலும், நாங்கள் அதன் படிப்படையை மாற்றிக்கொள்ளுகிற நிலைமையில் இல்லை என்றே முறையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை, சட்டமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

368 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் இங்கே இல்லை யென்றாலும், நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், அவர் சொல்லுகின்ற யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு, இன்றைக்கு இந்தக் கருத்திலே மாறுபடுவோமானால், அதற்குக் கிளம்புகிற எதிர்ப்பை, போராட்டத்தை நாம் அனைவரும் சேர்ந்தாலும் தாங்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-00)

ஆகவே அரசு இன்றையதினம் அந்தப் போராட்டத்தை அலட்சியப் படுத்தவில்லை என்பதையும் அந்தப் போராட்டத்திலே தொடர்பு கொண்டிருந்த சிலர் சொன்ன யோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல இங்கேயே சொன்ன யோசனையின் அடிப்படையிலும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு “மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம்” என்று பெயர் வைத்திருக்கிறோம். ஆக, எல்லோருடைய உணர்வுகளும் இந்த அரசால் மதிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட உணர்வுகளைச் சொல்வதன் மூலம் நாங்கள் எல்லோருடைய உணர்வுகளையும் மதிக்கிறோம், அலட்சியப்படுத்தவில்லை என்பதை நான் திட்ட வட்டமாகக் கூறிக்கொள்கிறேன். பலருடைய உணர்வுகள் பொருத்தமுடையதாகவும் அதே சமயத்தில் மதிப்பளிக்கக் கூடியதாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

காமராஜ் அவர்களைப் பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். காமராஜ் அவர்கள் ‘கல்லூரிக்குள் காலடி எடுத்து வைக்கவில்லை’ என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் அவருடைய பெயரை ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைத்துப் பெருமைப்படுகிறோம் என்ற கருத்தினையும் சொன்னார்கள். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ‘ஓப்பன் யூனிவர்சிடி’ பாட முறை இன்றைக்கு இருக்கின்றதால், ஒருவேளை அந்தப் பொருத்தம்கூட இருக்கலாமென்று நான் கருதுகிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு காமராஜ் அவர்களின் பெயரை வைக்கின்ற அதே நேரத்தில் அவரைப் போற்றிப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து, அவர் செய்துள்ள தியாகங்களைப்பற்றியெல்லாம் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளை மிக நன்றாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் வேளையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை ஒரு பல்கலைக் கழகத் திற்கு வைக்கும் நேரத்தில், யாரும் அதுபற்றி ஆச்சரியப்பட்டிருக்க

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 369
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

மாட்டார்கள். காமராஜ் அவர்களின் பெயரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைக்கிறபோது ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை என்றாலும்கூட, இந்த ஆட்சியினுடைய பெருந்தன்மை, நல்ல உணர்வுகள் இவைகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்தபோது மாநகராட்சி சார்பாக ஒரு சிலை வைக்கப்பட்டது. அதேபோல கலைஞர் முதல்வராக இருந்தபோது, காமராஜ் அவர்களுக்கு ஒரு மண்டபம் எழுப்பப்பட்டது. இன்றைக்கு நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கின்ற வேளையில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு நாங்கள் காமராஜ் அவர்களின் பெயரை வைக்கிறோம் என்பதால், நாங்கள் அவரை மதிக்கிறோம், வேறு கட்சியாக இருந்தாலும் அவரைப் பாராட்டுகிறோம் என்கிற நல்ல உணர்வை இந்த நாடும் நாட்டு மக்களும் புரிந்து கொள்வார்கள். அவர் வேறு கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் கூட, நாங்கள் அதைப்பற்றியெல்லாம் பார்க்காமல், அவருடைய தொண்டையும் தியாகத்தையும் மதிக்கிறோம். நாங்கள் அவரை எதிர்த்துத்தான் இந்த நாட்டிலே ஒரு அரசியல் கட்சியாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தோம் என்பதையும், நல்ல உணர்வின் காரணமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்பதையும் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. காமராஜ் அவர்களுடைய ஆற்றலைப்பற்றி யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ஜவஹர்லால் நேரு இறந்ததற்குப் பிறகு, அகில இந்தியாவிலும் அவர் எவ்வளவு பெரிய ஆற்றல் மிக்க சக்தியாக இருந்தார் என்பதைப்பற்றி இந்த நாடு அறிந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு, தமிழ்ச் சமுதாயம் அதுபற்றி மிகவும் பெருமைப்படுகிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லத் தேவையில்லை. இளைஞர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வருகிறார்கள்—படிக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட பல்கலைக் கழகத்திற்கு காமராஜ் அவர்கள் பெயரை வைப்பது மிகவும் நல்லதுதான் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையில் அங்கு படிக்க வருகின்ற நம்முடைய இளைஞர்கள் அந்த அடிப் படையில் அத்தகைய பெரும் தலைவருடைய வாழ்க்கையை உணர்ந்து அதன்படி நடக்க வேண்டுமென்ற நல்ல உணர்வோடுதான் இதை நாங்கள் செய்கிறோம். இங்கு படிக்கின்ற இளைஞர்கள் தாங்கள் பெறுகின்ற தனி சக்தியை, சிறப்பு வாய்ந்த சக்தியை அவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் இந்த சமுதாயத்திற்கும், மற்றவர்களுக்கும், உலகத்திற்கும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் இந்தத் தலைவரின் பெயரைப் படிக்கின்ற நோத்தில் எல்லாம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. காமராஜ் அவர்களின் பெயரில் உள்ள பல்கலைக் கழகத்திலும், அறிஞர்

370 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978).

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

ஆண்டு அளவாக்கின் பெயரில் உள்ள பல்கலைக் கழகத்திலும் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு அங்கு அவர்கள் தருகின்ற பெறுகின்ற இந்தப் புதிய ஆற்றலை வைத்துக்கொண்டு, தங்களுக்காக என்று அல்லாமல், மற்றவர்களுக்கு சாகப் பாடுபடும் ஆற்றல் ஏற்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. நம்முடைய அந்த நோக்கம் நிறைவேறுகின்ற அளவில் புதிய பெயர் மாற்றம் நமக்குப் பயன்பட வேண்டும். இன்றைக்கு இந்தப் பெயர் மாற்றம் முன்வடிவிற்கு ஆதரவு தந்து, பல்வேறு வகையிலும் பல நல்ல கருத்துக்களை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறுவதோடு, இதை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை.

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்பது கட்டுரைக்குரிய கட்டுரைப்பகுதி. அதிலுள்ள “சட்ட மன்றப் பேரவை” என்ற சொல்லை மாற்றி “மாண்புமிகு மேலவை” என்று மாற்றுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

திர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேண்டும்” என்பது கட்டுரைக்குரிய கட்டுரைப்பகுதி. அதிலுள்ள “சட்ட மன்றப் பேரவை” என்ற சொல்லை மாற்றி “மாண்புமிகு மேலவை” என்று மாற்றுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: என்னுடைய கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகின்றேன்:—

“In clause 2, for the words ‘the Madurai Kamaraj University’ substitute the words ‘the Madurai Perunthalaivar Kamaraj University.’

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: நான் அதை வழி மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: திருத்தம் கொடுத்திருப்பதற்கு அரசின் பதில் என்ன? உறுப்பினர் பேசலாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த அவை இன்றைக்கு தங்களுடைய தலைமையிலே மிகுந்த பெருமைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் உரிய மிகப் பெரிய காரியத்தைச் செய்து முடித்திருக்கின்றது.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 371
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராமமுர்த்தி)

பெருந் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய பெயராலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைத்ததற்கான சட்ட முன்வடிவு இன்றைக்கு தங்களுடைய தலைமையிலே முழுமை பெறுகின்றது. எனக்கு இன்றையதினம் பெருத்த பெருமை ஏற்படுகின்றது. இது முழுமை பெறுகின்ற நாளில் தாங்கள் தலைமை யேற்று அதைச் செய்து தருகின்றீர்கள் என்ற பெருமையை நான் எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். எனக்கு உள்ளூர ஒரு ஆதங்கம். தலைவரவர்களே, நான் தங்களைப் புகழ்வதாக நினைத்து என்னைத் தவறாகக் கருதக்கூடாது. தாங்கள் இங்கே இருந்து இந்தச் சட்டமுன்வடிவு மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்து, அதை நாங்கள் கேட்கின்ற வாய்ப்பினைப் பெறாமல் போய் விட்டோமே என்கின்ற ஒரு ஆதங்கம் எனக்கு ஏற்படுகின்ற அதே நேரத்திலே, தங்கள் தலைமையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு முழுமை பெறுகின்றதை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, உள்ளபடியே இது ஈடு செய்கின்ற அளவில் அமைந்திருக்கிறது என்று எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், இங்கே இருக்கிற தலைவர்கள் எல்லாம் பல கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆளும் கட்சியிலுள்ள புலவர் புலமைப்பித்தன் பேசும்போது, உணர்ச்சி வசப்பட்டு மிகுந்த உரிமையோடு பெருந் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய பல்வேறு நிலைகளை, பெருமைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பிடும்போது, பெரும் தலைவர் காமராஜர் என்று குறிப்பிட்டார். காரணம் பெரும் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரை, 'காமராஜ்' என்ற அவருடைய பெயரைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் யாரும் பயன்படுத்துவது இல்லை. நாளாவட்டத்தில் அவரைப் பார்க்கும்போது, 'பெருந் தலைவர் காமராஜர்' என்ற எண்ணத்தில் தான் அந்த நிறைவோடுதான் அவரைக் கண்டார்கள். அவரை எதிர்த்தவர் களானாலும் சரி அல்லது கருத்து மாறுபாடுகள் கொண்டவர்களானாலும் சரி, அவரைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே அவர்களுடைய உணர்வுகளுக்கு 'பெருந் தலைவர்' என்ற பெயரே நினைவில் நின்றுது. ஆகவே என்னுடைய திருத்தமும் அதை மனதிலே வைத்துத்தான் அமைந்திருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பெருந் தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய பெயரால் அமைகின்ற இந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கு நியாயங்கள் பலவற்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியான அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு—தமிழக முதல்வருக்கு உண்மையிலேயே மெத்த பெருமிதத்தோடு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நாங்கள் கேட்டு வந்ததா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. பெருமைக்குரிய அந்தத்

372 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 13]

தலைவருக்கு, தமிழகத்தின் பெருமையை பாரெல்லாம் உயர்த்தியவருக்கு மிகப் பொருத்தமான நேரத்தில், மிகப் பொருத்தமான அளவில் மரியாதை செய்திருக்கின்றார்கள் என்பதாலே அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். பாராட்டுதற்குரிய செயலைச் செய்திருப்பதால் நான் - பாராட்டுவதிலே கொஞ்சம்கூட தயக்கம் காட்டாது மட்டற்ற மெத்த பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவருடைய பிறந்த நாள் அன்று இந்த அறிவிப்பை முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்தது இன்னும் பொருத்தமுடையதாக இருந்தது. அது பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம் என்றாலும்கூட, உரிய நேரத்தில் உரிய மரியாதை கொடுத்ததற்காக உண்மையிலேயே பெருமையடைகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அறிவிப்பு எந்தச் சூழ்நிலையில் வந்தது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் கூட அவருடைய கருத்தைச் சொன்னார். அவருக்கே உரிய முறையில் இந்த அவையிலே அது போன்ற ஒரு பிரச்சினை எழுவதற்கு இடமில்லை என்றாலும்கூட, அது எங்கே நடவடிக்கைக் குறிப்பில் பதிவு ஆகாமல் போய் விடுமோ என்ற உணர்வில் ஒரு உருவம் தந்து பதிவு செய்து காட்டினார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

(பிற்பகல் 6-10)

அதைப் பற்றி ஒன்றை நான் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான பதிலை இந்த அவையிலே தந்திருக்கிறார்கள். அதை விட சிறப்பான வகையில் பொருத்தமான பதிலை வேறு யாரும் தந்துவிட முடியாது. ஏதோ நீண்ட நெடுநாட்களாக மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்று இருந்துவிட்டதைப் போலவும், அதைமாற்றி இப்போது காமராஜர் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயரை வைத்து, அவசரமாக எதையோ செய்துவிட்டதைப் போலவும் தொனிக்கின்ற வகையில் ஒரு வாதம் எழுப்பப்பட்டது. ஆனால் 1965 ஆம் ஆண்டில்தான் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் உருப்பெற்றது என்பதை இந்த அவை மிக நன்றாக அறியும். எனவே பெயர் மாற்றம் என்பது, ஒருவேளை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், தேர்தல் காலத்தில் வந்தது என்ற காரணத்தால், இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனாலும் அதற்கு இவ்வளவு பெரிய முக்கியத்துவம் தரவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 373
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

அடுத்து, பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய பெயரை தற்போது மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைத்ததுபற்றிச் சொல்லவில்லை என்றாலும், தலைவர்களுடைய பெயரால் பல்கலைக் கழகங்கள் வேண்டுமா என்ற பொதுவான ஒரு கருத்தை அரசாங்கம் ஏன் பரிசீலிக்கக்கூடாது என்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், நாம் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம், நம்முடைய எண்ணங்கள் எப்படிப்பட்ட பாதையை நோக்கிப் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் தமிழகம் ஒரு புரட்சிப் பாதையை நோக்கி, ஒரு மறுமலர்ச்சியை நோக்கி, நடைபெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் உணர்ந்தாக வேண்டும். இந்தியாவில் பல இடங்களில் இருந்த பழமையான அடிமைச் சின்னங்கள் எல்லாம் உடைத்தெறியப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் இங்கே தமிழகத்தில் மட்டும்தான் இன்னும் மன்னர் களுடைய சிலைகள் கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கின்ற காட்சியைக் காண்கிறோம். அதிலேதான் நமக்குப் பெருமை இருப்பதாக நாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் எத்தனை பேருக்கு அடிமைகளாக இருந்தோம், எங்களை யார் யார் ஆண்டார்கள் என்பதையெல்லாம் அடையாளம் காட்டும் சின்னங்களாக அவைகளை நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சரித்திரத் திலே இருந்தாலாவது மறந்துவிடுவோம். அவைகளையெல்லாம் உருவச் சிலைகளாக வைத்துக் காப்பாற்றுவோம் என்றுதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் இன்றைய நிலை. நான் வீட்டிலிருந்து இந்த அவைக்கு வரும் வழியெல்லாம் இந்தச் சிலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே வருகிறேன். 'சீமாட்டி வெலிங்டன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி'. யார் இந்த சீமாட்டி வெலிங்டன்? அடுத்தது 'ராணி மேரிக் கல்லூரி' ராணி என்றால் எந்த ராணி—சூயின் மேரிஸ் கல்லூரி? நாமெல்லாம் யாருக்கு அடிமையாக இருந்தோமோ அந்த ராணி. அந்த அளவுக்கு பழமையைப் பாதுகாப்பதில் நாம் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் நாம் அடிமைத் தனத்திற்கு ஆட்பட்டிருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றிக்கூட கவலைப்படுவதில்லை. யார் நம்மை நசுக்கினார்களோ அவர் களுடைய உருவச் சிலையைக் காப்பாற்றுவதிலே நமக்கு அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் யார் நம்மையெல்லாம் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்களோ யார் நம்மையெல்லாம் ஒரு மறு மலர்ச்சியை நோக்கி, புதிய பாதையை நோக்கி அழைத்துச் சென்றார்களோ அவர்

374 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 13]

களுடைய பெயரை வைக்கிற போது, இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்புகள் நம்மை நோக்கி வருகின்றன என்றால், நாம் இதையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்ததாக வேண்டும்.

பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களைப் பொறுத்தவரை, ஒன்றை நான் பெருமிதத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர் எப்போதுமே பிரச்சினைக்குரியவராக, நிரந்தரமாகவோ பிரச்சினைக்குரியவராகவோ இருந்திருக்கிறார். என்றாலும்கூட அவரோடு கொள்கை அடிப்படையில், கருத்து வேற்றுமை கொண்டவர்கள், அரசியல் ரீதியாக மாறுபாடு கொண்டவர்கள் எல்லாம்கூட, தலைவர் காமராஜர் அவர்கள், அவருடைய கட்சிக்குள்ளாக வளமாக இருக்க வேண்டும், வலிவோடு இருக்க வேண்டும், வல்லமையோடு இருக்க வேண்டும் என்பதிலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள்.

தந்தை பெரியார் அவர்களானாலும் சரி, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களானாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளே பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் வலிமை மிகுந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி இருப்பதன் மூலம்தான் தமிழினம் உயர்வு பெற முடியும் என்பதைச் சரியாக உணர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து கொண்டு துணை நின்றார்களா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. அல்லது காங்கிரசுக்கு வெளியே அரசியல் ரீதியாக அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்க்காமல் இருந்தார்களா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. காங்கிரசை ஆட்சியிலிருந்து அகற்ற வேண்டும் என்ற நிலையில் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுக்காமல் இருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் காமராஜர் அவர்கள் வலிமையாக இருந்ததால்தான், தமிழகத்திலே உள்ள பின்தங்கியவர்களுக்கும், தமிழகத்தில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், கல்வி வசதி அற்றவர்களுக்கும், இன்னும் சொல்லப்போனால் பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கும் நல்லது என்ற எண்ணம் இருந்தது. இதுதான் அன்றைக்கிருந்த நிலைமை. இந்த வார்த்தைகளை மறைப்பதில் பயனில்லை. எனவே அதுபோன்ற நிலைமைகளுக்குப் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காங்கிரசுக்குள் வலிமையாக இருக்க வேண்டும், இருந்தாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் அப்போது ஏற்பட்டது தவறல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியிலே அவர் நன்றாக வளருவதற்காக எந்த அளவுக்கு அவர்கள் ஆவல் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை என்னாலே இன்றைக்கும் எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறது.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்தசிறப்பு விதித் 375
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

இந்த வகையில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் இன்னும் ஒருபடி மேலே
சென்று 'வேண்டுமானால் நான் திராவிடர் கழகத்தையே கூட கலைத்து
விடுவேன், பெருந்தலைவர் காமராஜருக்கு ஆதரவு தருவேன்' என்று ஒரு
முறை குறிப்பிட்டார். காரணம், தந்தை பெரியார் அவர்கள் எடுத்த
காரியங்களை நிறைவுபடுத்தும் மனிதராக பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள்
திகழ்ந்தார்.

இன்றைக்கு அந்த மூன்று பேருமே நம்மிடையே இல்லை என்றாலும்
அவர்கள் இல்லாத நிலையில் அவர்களுடைய நினைவாக இந்தக் காரியம்
நடைபெறுகிறது என்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பெருந்
தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஆற்றிய அரும் பெரும் காரியங்களைப் பற்றி
யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனாலும்
நான் ஒன்றைப்பற்றி மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எதிரே இருக்கிற துறைமுகம் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய
காலத்திலேதான் நமக்குக் கிடைத்தது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.
சென்னைக்குத் துறைமுக விரிவாக்கம் வரக்கூடாது என்பதற்காக எவ்வளவு
முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமோ அவ்வளவும் அந்தக் காலத்தில்
வேறு சிலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. துறைமுகத்தை இந்தப் பக்கத்திலே
கொண்டுவருவதன் மூலமாக சென்னை மக்களுக்கு மிகத் தேவையான கடற்
காற்றும், கடற்கரையும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்ற குரல்
அன்றைக்குக் கடுமையாக எழுந்தது. ஆனாலும் அந்த நேரத்தில் இதற்கு
ஆதரவாக ஒரு முடிவு எடுக்கவில்லை என்றால், துறைமுக விஸ்தரிப்பு என்ற
பேச்சுக்கே இடமிருக்காது என்ற நிலையில் "சோறு வேண்டுமா, காற்று
வேண்டுமா" என்கிற வினாவை எழுப்பி, சோறுதான் முதலில் வேண்டும்
என்று துணிந்து ஒரு முடிவை எடுத்தார்கள். அந்த முடிவு இன்றைக்குப்
பொருளாதார ரீதியாக நமது மாநிலத்திற்கு எந்த அளவுக்கு உதவியாக
இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் பெருமிதத்தோடு எண்ணிப்
பார்க்க முடிகிறது.

அதைப் போலவே இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டெக்னாலஜி என்கிற
கல்வி நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில், தென் மாநிலங்களில் ஒரு
மாநிலத்தில் அமைய வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்த
போது, அதைத் தம் மாநிலத்திற்குப் பெற வேண்டும் என்று பெருந்
தலைவரிடம் நண்பர்களாக இருந்த மற்ற முதலமைச்சர்களே கடுமையாகப்
போட்டி போட்டுக்கொண்டு முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தபோது, அன்றைக்

376 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 13]

திருந்த கல்வி அமைச்சர் கூட கைவிடுத்துவிட்ட நிலையிலும்கூட 'தஞ்சை-திருச்சிக்கு இடையே இருக்கிற இடத்தைத் தருவதாகச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்களே அதைப் போன்று அப்போது பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தலையிட்டு கிண்டியில் இடம் இருக்கிறது கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கு அவர் செய்த முடிவு இன்றைக்கு எவ்வளவு பெரிய பயனைத் தந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் செய்தது படிக்காத காமராஜர் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நான் அவரைப் படிக்காத காமராஜர் என்று என்னைக்கும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தங்களைப் போலவே அவரும் தமிழிலே மிகுந்த புலமை பெற்றவர்கள். ஒருவேளை இலக்கிய நயத்தோடு பேசுகிற ஆற்றல் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனாலும் இந்த மண்ணின் வாசனைக்கு ஏற்ப மற்றவர்களைவிட மிக அதிகமான அளவுக்கு மக்களைக் கவருகிற பேச்சுத்திறம் கொண்டவராக அவர் விளங்கினார். இலக்கியப் புலமையைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, பெரிய அளவில் கம்ப ராமாயணம் போன்றவற்றை மற்றவர்களோடு விவாதிக்கிற வல்லமையைப் பார்த்திருக்கிறேன். வெளி வருகிற புத்தகங்கள் எதுவானாலும் வந்த உடனே அவற்றைப் படித்து முடிக்கிற பழக்கத்தை அவர் கொண்டிருந்தார். அது ஆங்கிலமானாலும் சரி, தமிழானாலும் சரி, படித்துமுடித்துவிட்டு மற்றவர்களோடு அதை விவாதம் செய்கிற தன்மையை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இவைகள் எல்லாம்தான் அவரை மிகச் சிறந்த நிர்வாகியாக, திறம் படைத்த நிர்வாகியாக ஆக்கியது. இதன் காரணமாகத்தான் அவர் இந்தியாவிலேயே ஒரு ஈடு இணையற்ற ராஜ தந்திரியாக விளங்க முடிந்தது.

(பிற்பகல் 6-20)

வெறும் காங்கிரசினுடைய கொடி எடுத்த தொண்டுகை ஆரம்பித்து. நாட்டினுடைய தலைவியை நிர்ணயிக்கும் மாமனிதனை உயர்ந்தவர் அவர் இந்த மாநிலத்திற்கு, தமிழகத்திற்குப் பெருமை தேடித் தந்திருக்கின்ற மற்றவர்களை அவரைப் பொறுத்த அளவிலே எப்படி மதித்தார் என்று நாம் அறிவோம். யாரையும் விரோதிகளாக அவர் எண்ணியது கிடையாது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு எனக்குத் தெரியும். அவர் கடைசியாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது, மருத்துவமனையிலே சென்று பார்த்தார், முதன் முறையாக கடுமையான நோய் வந்திருந்தது. மருத்துவர்கள் பயத்தின் காரணமாக இதை எப்படி வெளியிடுவது என்று பயந்து கொண்டு மருத்துவம் செய்யாமல் அல்லது எப்படி மருத்துவம் செய்வது என்று பயப்பட்டார்கள். முதலமைச்சர் என்ற முறையில் எவ்வளவு சிறந்த

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 377
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

மருந்துகள் தந்தாலும் எப்படி இருக்குமோ என்று மருத்துவர்கள்
அச்சத்தோடு இருந்தார்கள். அவர் மருத்துவர்களிடம் கோபித்துக்
கொண்டு அதற்காக ஒரு மருத்துவர்கள் பேனலைப் போட்டு, மருத்துவர்கள்
அண்ணு அவர்களைப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.
அந்த அடிப்படையிலே ஒரு 'பேனல் ஆப் டாக்டர்ஸ்' நியமிக்கப்பட்டார்கள்
என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, அந்நியச் செலவாணித்
தடங்கல்கள் ஏற்பட்டன. காலதாமதம் ஏற்படுமே என்று மிகக் கடுமையாக
மத்திய அரசுடன் போராடி, உடனடியாக அந்நியச் செலவாணி பெறச்
செய்தார். அதை இப்போது நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல,
பல நேரத்திலே அண்ணு முதலமைச்சராக இருந்தபோது, எதிர்க்கட்சியிலே
இருந்த நாங்கள், அவரிடம் எப்படியெல்லாம் சட்டமன்றத்திலே எதிர்த்துப்
பேசினோம் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருப்போம்.
அப்போது பத்திரிகைகளிலே எழுதுகிறபோது வயதின் காரணமாக,
கோபதாபங்கள் காரணமாக, கொஞ்சம் முறை தவறி வார்த்தை
களைப் பயன்படுத்தினால், எவ்வளவு கடுமையாக எங்களை
எச்சரித்து அனுப்புவார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இந்த
நாட்டிற்காக, பாடுபட்ட மனிதர்களை அவ்வளவு சுலபமாக அலட்சியப்
படுத்திவிடக் கூடாது என்பதில் கண்டிப்பாக இருப்பார். தந்தை
பெரியார் அவர்களுக்கும் இவருக்கும் இருந்த சம்பாந்தைப் பற்றி
நான் சொல்லத் தேவையில்லை. பெருந்தலைவர் காமராஜரைக் கதராடை
அணிந்த பெரியார் என்றுதான் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்
களிடத்திலே இருந்த நெருக்கத்தை, நேரடியாக அவர்கள் அளவளாவிக்கொண்டிருந்ததை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட
தலைவர், என்னுடைய உற்ற தலைவர், தமிழகத்தின் விடுதலைத் தலைவர், விடுதலை
அடைந்த இந்தியாவில் தமிழகத்தை வளமிக்க நாடாக வளர்த்த தலைவர், இந்தி
யாவினுடைய தலைநிலையை முறையாக நிர்ணயித்து, நல்வாழ்வை ஏற்படுத்து
வதற்கு வழிவகுத்துத்தந்த தலைவர் பெயராலே இன்றைக்கு பல்கலைக் கழகம்
அமைகிறது என்று பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். அதிலே
பெருந்தலைவர் என்கிற வார்த்தையை சேர்ப்பதினாலே மேலும் பெருமை
அடைய முடியும். அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு சங்கடம்
இருக்கலாம். சட்டமன்றப் பேரவையிலே நிறைவேறி வந்திருக்கிறது.
மீண்டும் இதற்குத் திருத்தம் என்றால் பேரவைக்குச் செல்ல வேண்டுமே
என்று இருக்கலாம். இன்னும் ஒரு நாள் இருக்கிறது; செய்ய முடியும்.
பெருந்தலைவர் என்ற பெயர் அந்த வார்த்தை இருந்தால் தான் மரியாதையா
என்பதல்ல. பொன் குடத்திற்குப் பொட்டிட்டுப்பார்க்க வேண்டுமோ என்று

378 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 13]

சொல்லுவார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜரைப் பொறுத்தவரையில், காமராஜ் என்றால் தானாகவே பெருந்தலைவர் என்று எண்ணத் தோன்றும். வர இருக்கின்ற தலைமுறையினர் எந்தச் சூழ்நிலையில் பெருந்தலைவர் என்ற பெயர் வந்தது என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். அத்தோடு மட்டுமல்ல, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தந்தை பெரியார் பல்கலைக் கழகம், பேரறிஞர் அண்ணா பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்லும்போது, இதுமட்டும் காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் தானா என்று நினைத்துவிடக்கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத் தோடு அதிலே கூட சங்கடம் ஏற்படக்கூடாது என்பதை எண்ணி, பெருந்தலைவர் காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஏற்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். மதுரை என்று இருப்பதிலே மாறுபட்ட கருத்து எனக்கில்லை. அது நல்லது என்றுதான் நானும் கருதுகிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜ் பொது வாழ்க்கையினுடைய அடித்தளமாக மதுரை இருப்பதாலே, அதிலே தவறில்லை. பெருந்தலைவர் என்ற வார்த்தையை சேர்ப்பதில் அவசியம் சங்கடம் வராது. அது மேலும் பெருமையைச் சேர்க்கும் என்று கூறி, அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 'காமராஜர்' என்ற அந்தப் பெயர் உலகம் அறிந்த பெயராக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அப்படியே அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைத்திருக்கிறோம். வேறு வார்த்தைகளைச் சேர்த்துக் கொள்வது உலகம் தெரிந்த அந்தப் பெயருக்குப் பொருத்தமாக இருக்காது என்ற காரணத்தினாலே, அப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அருமை நண்பர் திருத்தத்தை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பிரிவுகள் 3, 4, 5, 6 ஆகியவைகளுக்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லாத் திருத்தங்களும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால் அவைகளை வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மற்ற திருத்தங்களை முன்மொழிய விரும்பவில்லை.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 379 துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

1978 செப்டம்பர் 13]

பிரிவுகள் 3 முதல் 7 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த சிறப்பு விதித்துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு/எண் 32-1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த சிறப்பு விதித்துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. இரா. மூர்த்தி அவர்கள் என்னுடைய குரலைக் கேட்க முடியவில்லை என்று வருந்தி னார்கள். இந்த மசோதாவின் மீது பேச விரும்பியவர்களை எல்லாம் பேச விட்டேன். மணியின் மீது கை வைப்பதில்லை என்ற விரதத்தோடு பேசவிட்டேன். அவர்கள் பேசி முடிக்கும் வரையில் பேசவிட்டேன். தலைவராக வந்த பிறகு, இன்றுதான் மணி அடிக்கின்ற வேலை வேண்டாம் என்று விட்டுவிட்டு, எல்லோரையும் பேசவிட்டேன். அது என்னுடைய மகிழ்ச்சிக்கு அடையாளம். பட்டம் பெறாத ஒருவருடைய, பெயரை, பட்டதாரிகளை உற்பத்தி பண்ணுவதற் கென்றே தோன்றியிருக்கின்ற பல்கலைக்கழகத்திற்கு வைத்தது உலகத்திலேயே நம் தமிழ் நாட்டில் தான்; தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பெயர்தான். இதுதான் முதன்முதலாகத் தோன்றிய ஒன்று. இந்த ஆட்சி செய்திருக்கும் புரட்சிக்கு, புரட்சிகரமான காரியத்திற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், அந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஒரு மனதாக ஆதரவளித்திருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடன் நானும் பலமுறை சிறையில் சேர்ந்திருந்தவன். அப்போது வயது முதிர்ந்த நண்பனாக நான்தான் இருந்துகொண்டிருந்தேன். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் மனமகிழ்ச்சியோடு ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவுக்கு வாழ்த்துக் கூறிக்கொள்கிறேன்.